

OPLATA POCZTOWA UISZCZONA GOTÓWKĄ

NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOSCIAŃSKI

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 12 i pół do 2-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada

ADMINISTRACJA czynna od 8.30 - 17 bez przerwy, w soboty do 18

KASA czynna od 12 do 2-ej

Cena numeru 10 groszy

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

WARSAWA 1, UL. WARECKA NR. 7 REDAKCJA - tel. 5.06-70 DYREKCJA - 344-17

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175 Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe

Cena numeru 10 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 2.50, bez odnośnienia zł. 2.20 na prowincji miesięcznie zł. 2.50, zagranicą zł. 5.60. Za zmianę adresu 50 gr.

Sytuacja w Chinach staje się dla Japonii krytyczna 3 Miliony Partyzantów na tyłach armii japońskiej

Z depezy nadchodzących z Chin wynika, że sytuacja staje się coraz krytyczniejsza dla Japonii.

Szanghaju w zachodniej dzielnicy podmiejskiej znajdującej się pod zarządem japońskim znaleziono znowu 3 ścięte głowy Chińczyków, którzy współpracowali z Japończykami.

W ostatnich dniach Japończycy stoczyli z partyzantami chińskimi szereg walk w pobliżu Szanghaju pod Nankinem oraz koło Hangczau. Walki te nie dały większych wyników.

Przyszłość Palestyny

Rząd angielski chce utworzyć w Palestynie państwo arabskie

Apel wystosowany przez Ibn Sauda, króla Saudii - Arabii, do premiera Chamberlaina, odniósł natychmiastowy skutek i propozycje, jakie Rząd brytyjski przedstawił Żydom i Arabom zostały odpowiednio zmienione.

PIERWSZY OKRES Okres pierwszy przewiduje niezwłoczne mianowanie żydowskich i arabskich ministrów bez teki w Izraelu, odpowiadającej stosunkowi ludności Palestyny.

małaby w tym państwie wszelkie ułatwienia, dotyczące baz morskich, lotniczych i wojskowych. Co do kwestii imigracji i sprzedaży ziemi Żydom plan brytyjski przewiduje, że w ciągu pięciu lat nastąpi stopniowe zmniejszenie imigracji żydowskiej do Palestyny.

Zbrojenia morskie Holandii

Rząd holenderski zamówił w stoczniach Rotterdamu dwa krążowniki, którą będą największymi jednostkami marynarki holenderskiej.

Na samym froncie sytuacja jest również coraz gorsza. Ambasador chiński w Paryżu Wellington Koo podał dziennikarzom obliczenia rzeczoznawców wojskowych, którzy twierdzą, że straty japońskie w wojnie partyzanckiej wynoszą do 20 tys. ludzi miesięcznie.

Nowy Zarząd m. Łodzi zatwierdzony

Nowy Zarząd m. Łodzi z tow. Janem KWAPIŃSKIM, jako prezydentem miasta, i z tow. PURTALEM, A. SZEWCZYKIEM i A. WALCZAKIEM, jako wice-prezydentami.

U steru Łodzi stanie więc teraz przewodniczący Komisji Centralnej Związków Zawodowych w Polsce wraz z gronem współpracowników najbliższych, którzy mają za sobą dużo doświadczenia i dużo pracy dla sprawy robotniczej, dla sprawy obrony wolności i praw ludowych.

Cała praca życiowa tow. Jan Kwapińskiego daje rękojmię, że kierownictwo samorządu „miasta proletariackiego” znalazło się znowu we właściwych rękach, tak samo, jak spoczywało we właściwych rękach wtedy, gdy prezydentem Łodzi był tow. Bronisław Ziemięcki.

Zgon Krupskiej wdowy po Leninie

Nadzieжда Konstantinowna Krupskaja, żona Lenina, była wierną i oddaną towarzyszką swego męża aż do jego zgonu.

Stosunki wdowy po Leninie ze Stalinem były NAPRĘŻONE. Prasa sowiecka pisała o niej rzadko.

Z Moskwy donoszą, że w poniedziałek rano o godz. 6 m. 15 zmarła wdowa po Leninie Nadzieжда Krupskaja.

Życie w Z.S.S.R.

160 dzieci oskarżono... o kontrrewolucję

W Kuzniecku-Lenińsku (obwód niewiarygodnie i fantastycznie przez Nowosybirski) toczy się proces przeciwko szefowi lokalnego GPU, dwóm funkcjonariuszom i prokuratorowi, oskarżonym o wytaczanie procesów młodzieży szkolnej w wieku od 9 do 12 lat o kontrrewolucję.

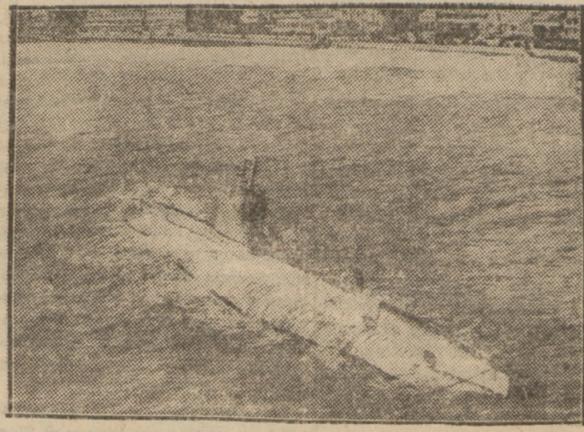
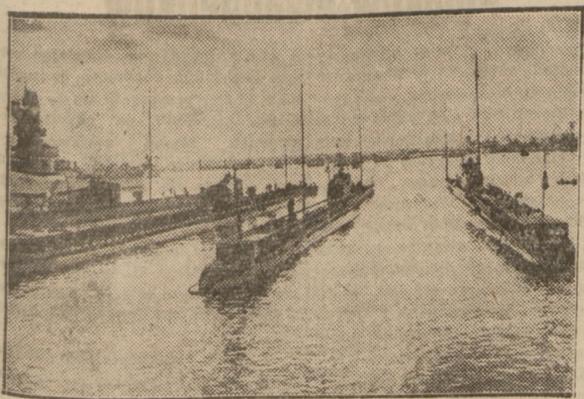
W Łodzi podwodna „Sterlet” została przez burzę zerwana z kotwicy

Spóźnione żale kardynała Innitzera

Wczoraj odczytano we wszystkich kościołach wiedeńskich i na prowincji Austrii list pasterski kardynała Innitzera do katolików w Austrii, w którym nawołuje on do gorących modłów za wiarę, publicznego przyznawania się na każdym kroku do wiary oraz przypomina rodzicom, że wychowanie młodzieży bez wiary pozbawia ją wszelkich podstaw moralnych.

Wczoraj rano w arabskiej dzielnicy Haify rzucono 3 bomby. Ofiarą wybuchów padło 21 zabitych i 44 rannych.

Francuska flota podwodna w porcie Casablanca w Maroku

Wyzyskujemy doświadczenie krajów obcych

w zakresie akcji bezpieczeństwa i higieny pracy

Postęp w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy za granicą jest w ostatnich latach niezmiernie szybki i wyniki doświadczeń obcych, nieraz bardzo cenne, mogą być wyzyskane z pożytkiem, zwłaszcza w związku z budową wielkich warsztatów przemysłowych w Polsce i z modernizacją szeregu istniejących zakładów.

Inicjatywę nawiązania bezpośredniego kontaktu polskich inżynierów z przodującymi w tym zakresie instytucjami i przedsiębiorstwami obcymi podjęła Wzorcownia Urządzeń Ochronnych i Poradnia Bezpieczeństwa Pracy wespół z Sekcją b. p. Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich, organizując jesienią roku ubiegłego wycieczkę do Niemiec, Belgii i Anglii.

Obecnie pragnąc rozszerzyć zakres osób, które z doświadczeń tej wycieczki odniosą korzyści, Instytut Spraw Społecznych poświęcił numer lutowy „Przeglądu Bezpieczeństwa Pracy” opisowi wrażeń, odniesionych przez jej uczestników.

Zasadniczym celem wycieczki było zapoznanie inżynierów, pracujących zarówno w przemyśle, jak i instytucjach poświęconych bezpieczeństwu pracy, z zagranicą na organizacją zwalczania wypadków i technicznymi zabezpieczeniami na terenie zwiedzanych przedsiębiorstw.

Uzupełnieniem studium było zapoznanie uczestników z najważniejszymi instytucjami i organizacjami, które zajmują się zagadnieniem bezpieczeństwa pracy na Zachodzie Europy.

Bilans wycieczki jest poważny. Zwiedzono 20 zakładów przemysłowych, 5 Muzeów Bezpieczeństwa Pracy, 6 organizacji poświęconych całkowicie lub częściowo

zagadnieniu bezpieczeństwa pracy, laboratorium psychotechniczne Dyrekcji Tramwajów w Brukseli — wreszcie jesienną wystawę samochodową w Londynie oraz zapoznano się z organizacją Niemieckiego Frontu Pracy.

Zwiedzane zakłady reprezentowały różne działy przemysłu, a mianowicie: gazownie, zakłady elektrotechniczne i fabrykę kabli, fabryki obrabiarek, narzędzi i ostrzy, chemiczne, papierne i opakowań papierowych, samochodowe, sztucznego jedwabiu i przędzalnice bawełny, cegielnie, suchej destylacji węgla, wag automatycznych, przemysłu drzewnego, browary i t. d.

Nowy ośrodek przemysłowy

Bogate złoża wysoko wartościowego kamienia na Wołyniu leżą odłogi, bo eksploatacja ich się dziś nie opłaca.

Posiadamy tysiące fachowych

górników, czekających na pracę; posiadamy jedne z najlepszych w Europie pokładów kamienia, a sprowadzamy kamień ze Szwecji, gdyż taniej wypada transport zagranicznego kamienia z za morza, niż krajowego z Wołynia. Brak środków transportowych uniemożliwia eksploatację bogactw naturalnych ziemi wołyńskiej.

Jedynym słusznym rozwiązaniem tego palącego zagadnienia jest wybudowanie drogi wodnej, łączącej zagłębie kamiennie z naszym systemem rzek spławnych. Transport wodny, jako najtańszy, umożliwi taniej dostawę kamienia i wzmoże jego zastosowanie.

To też budowa t. zw. kanału kamiennego winna wejść najrychlej w fazę realizacji.

Strach przed niezależną opinią

Agencja Havaşa donosi z Rzymu: Trzech dziennikarzy zagranicznych otrzymało nakaz opuszczenia granic Włoch. Dziennikarzami tymi są: Paul Gentizon, rzymski korespondent „Le Temps” od lat 12tu oraz kilku pism szwajcarskich; Hodel, korespondent

Losy Madrytu i prez. Azany

Sprzeczne wiadomości

PARYŻ, (PAT.) W kołach politycznych Paryża oczekują z godziny na godzinę opuszczenia gmachu ambasady hiszpańskiej przez prezydenta Azanę, który ma wyjechać do Sabaudii, gdzie zamieszka w Collonges, miejscowości, w której zatrzymał się bezpośrednio po opuszczeniu Katalonii. B. ambasador hiszpański w Paryżu, który reprezentował republikę hiszpańską w Paryżu w roku 1936, Alvaro de Albornoz oświadczył, przedstawicielom prasy, że został wezwany z kilku dyplomatami Hiszpanii Republikańskiej przez prezydenta Azanę na konferencję, która się odbyła w gmachu ambasady, podczas której prezydent Azana zakomunikował zebranym oficjalnie o swoim zamiarze złożenia funkcji prezydenta republiki.

W kołach politycznych Paryża utrzymują się w dalszym ciągu pogłoski o inicjatywie pośrednictwa francusko - angielskiego, poczynionej w Madrycie, która miała zostać przyjęta przez władze cywilne i wojskowe Hiszpanii Republikańskiej pod warunkiem, że Francja i Anglia zabezpieczą przewódcom opuszczenie terenu, który podda się władzy rządu „narodowego”.

W kołach półurzędowych francuskich zaprzeczają natomiast, jakoby Rząd francuski miał powziąć jakieś zobowiązanie w stosunku do władz republikańskich co do umożliwienia im odjazdu z Hiszpanii, tym bardziej, że liczba osób, które musiałyby się udać na emigrację musiałaby wynosić około 10 tysięcy, a Francja, która już przyjęła na swoim terytorium około 400.000 uchodźców z Katalonii u-

waża, że nie może posuwać dalej swej gościnności w stosunku do emigrantów. W kołach politycznych sprawa wojny domowej w Hiszpanii uważana jest właściwie za zakończoną i nikt w Paryżu nie wierzy w możliwość jakiegokolwiek przeciągania się oporu wojsk republikańskich.

BERARD ZAKOŃCZYŁ SWOJĄ MISJĘ

BURGOS. Ministerstwo spr. zagr. ogłosiło następujący komunikat:

Rozmowy między sen. Berard'em a ministrem spr. zagr. gen. Jordana odbywały się w atmosferze wzajemnej kurtuazji i pozwoliły na zadawalający sposób rozwiązać szereg zagadnień istotnych dla obu rządów.

Po podpisaniu układów sen. Berard pożegnał się z min. Jordana i wyjechał do Francji, uważając, że oficjalna misja powierzona mu przez rząd francuski została ukończona.

Bombardowanie portu Almerii

BILBAO (PAT.) Zarówno komunikat „narodowy”, jak i republikański stwierdzają zgodnie, że na wszystkich frontach hiszpańskich

panuje spokój. Komunikat republikański dodaje, że lotnicy powstania bombardowali obiekty wojskowe w porcie Almerii.

Czecho-Słowacja upodabnia się do Trzeciej Rzeszy

PRAGA (PAT.) W nocy z soboty na niedzielę w śródmieściu Pragi nieznanymi sprawcami rzucono petardę do wnętrza żydowskiego sklepu z towarami włókienniczymi. Wybuchem petardy zostały wybite szyby oraz uszkodzone wnętrza sklepu. W sprawie tej policja prowadzi energiczne dochodzenia, przy czym władze odmawiają udzielenia jakichkolwiek informacji na temat incydentu. Należy zaznaczyć, że rzucenie petardy do sklepu żydowskiego jest jednym z pierwszych czynnych występów antyżydowskich w Pradzie, gdzie

dotąd ograniczano się jedynie do demonstracji i okrzyków antysemitycznych. W związku z tym w kołach żydowskich panuje wielkie zdenerwowanie, powiększone rozpowszechnianymi pogłoskami o za mierzonym rzekomo wydaniu przez Rząd nowych ustaw antyżydowskich. Koła te podkreślają przy tym dwulicową politykę Rządu, który w wydanym w sobotę komunikacie stwierdza, że ogłoszone niedawno rozporządzenie w sprawie rewizji obywatelstwa nie są wymierzone przeciw Żydom,

Unarodowienie armii

„National Ztg.”, powołując się na komunikat niemieckiego Urzędu Pracy w Czechosłowacji, donosi, iż Rząd czeski unieważnił pobór Niemców, którzy powołani zostali do odbycia służby w wojsku czeskim z dniem 1 marca. Świadectwa niemieckiej przynależności narodowej udzielać będą poborowym placówki okręgowe tego urzędu. Za podstawę określenia narodowości niemieckiej służyć będzie oświadczenie złożone podczas spisu ludności w r. 1930.

Rozporządzenie to zwalnia na razie tylko tych Niemców poborowych, którzy mieli zacząć swą służbę wojskową w dn. 1 marca. Zagadnienie Niemców służących już w czeskim wojsku i Cze-

chów w służbie wojskowej niemieckiej będzie tematem dalszych rozmów dyplomatycznych. Komunikat zwraca uwagę, że obywatele niemieccy narodowości czeskiej zostali już zwolnieni z wojska niemieckiego i żąda bezwzględnego postępowania w podobny sposób z Niemcami obywatelami czeski.

Proszek do **BOLU GŁOWY**
DLA DOROSŁYCH I DLA DZIECI
KOWALSKINA
stosuje się również
PRZY PRZEZIEBIENIU
GRYPY I KATARZE

Żebrzące dzieci Totalny głód

HUSZT (PAT.) — Prasa czeska wychodząca na Rusi Podkarpackiej zwraca uwagę na wzmagającą się w ostatnich czasach żebranie dzieci w Huszcie. Dzienniki piszą, że tłumy obdartych i głod-

nych dzieci napastuje przechodzących na ulicach stolicy Rusi Podkarpackiej, co prawda fatalne wrażenie na licznych przebywających tam cudzoziemcach.

Akademia kuczki zasłużonych Polaków-ewangelików

W niedzielę o g. 19-ej odbyła się w sali Rady Miejskiej w Warszawie akademia ku czci Polaków - ewangelików, którzy życie swe oddali w walce o wolność i wielką Polskę. Salę Rady Miejskiej wypełnił po brzegi uczestniczący zjazd Polaków - ewangelików, przybyli do Warszawy z całego kraju. Na podium wokół portretu ks. dr. Otto ustawili się liczne poczty sztandarowe związków sfederowanych. Honorowe miejsca zajęli ministrowie świętosławski i Ulrych oraz gen. Górecki. Akademię zgał przemówieniem ks. biskup Bursche, charakteryzując postać ks. Otto i historię ewangelicyzmu polskiego. Krótkie powitalne przemówienie wygłosił

p. min. świętosławski, składając hołd tym wszystkim Polakom - ewangelikom, którzy przyczynili się do utrzymania polskości na odzyskanych ziemiach Śląska zachodniego. Niech chwile te — mówił pan minister — będą dla uczestników zjazdu zachętą do dalszej pracy nad dobrem Polski.

W imieniu ludności Śląska wygłosił przemówienie ks. senior O. Mischejda, po czym referat ideologiczny wygłosił ks. red. Preiss z Bydgoszczy.

W czasie Akademii chóry młodzieży ze Śląska odśpiewały szereg utworów.

Tadeusz Puszczynski

(Zapata, Konrad, Wawelberg).

Tadeusz Puszczynski urodził się w lutym 1895 r. w Józinkach, pow. łączyckiego. Po strajku szkolnym w 1905 r. uczęszczał do polskiej szkoły średniej w Piotrkowie. Od najmłodszych lat był jednym z kierowników organizacji szkolnej Związku Młodzieży Postępowej Niepodległościowej („Filarceckiej”), z ramienia której był wysłany na zjazd do Krakowa w 1912 r. Tegóż roku, w związku z nielegalną działalnością niepodległościową, został aresztowany i osadzony w więzieniu rosyjskim w Piotrkowie. Przebył w nim 9 miesięcy. Zwolniony za kaucją, przeniósł się do Białej Cerkwi, gdzie zdał egzamin maturalny, po czym w 1914 r. wyjechał nielegalnie do Krakowa na dalsze studia. W tym samym okresie bierze żywy udział w pracach P.P.S. Równocześnie wstępuje do Związku Strzeleckiego, gdzie kończy szkołę podoficerską.

W początkach sierpnia 1914 roku przydzielony do batalionu Wyrwy w I-iej Brygadzie Legionów, wyrusza i prowadzi samodzielnie pluton pod Brzegami, Kasnamami, Czarkową i Właniarami. W Jakubowicach zostaje mianowany sierżantem. Z powodu nadwątłego zdrowia przydzielony zostaje dnia 8 maja 1915 r. do Dep. Wojskowego NKN, jako zastępca emisariusza na powiat radomski, gdzie organizuje POW.

Od listopada 1915 r. zostaje komendantem obwodu. W miarę rozwoju prac POW zajmuje coraz wyższe stanowiska: komendanta okręgu piotrkowskiego, później kieleckiego, a od 12 marca 1917 r. komendanta okręgu POW. Radom. Będąc oficerem POW, kierował w okręgu kieleckim wyszkoleniem, prowadząc kursy i szkoły (Miechów, Busk, Kielce) i tworzył zręby szerokiej organizacji wojskowej. W 1917 r. prowadził pierwszą Szkołę Podchorążych POW w Kielcach i Gószycach. Równocześnie przez pewien okres czasu redagował „Utię”, legalny organ ruchu niepodległościowego pod okupacją austriacką. Przez cały czas współpracował z ruchem chłopskim i robotniczym. 3 maja 1918 r. po odejściu w Komendzie Naczelnej POW w Warszawie, został mianowany komendantem oddziałów bojowych POW na całą okupację austriacką.

Po akcji bojowej pod Bąkowcem, od połowy października 1918 r. został mianowany zastępcą Komendanta Naczelnego 4 POW w Lublinie, po śmierci którego, dnia 4 listopada przejął od generała Burcharda-Bukackiego funkcje Komendanta Naczelnego POW, obejmującego okręgi: Lublin, Radom, Piotrków, Kielce i część Zagłębia Dąbrowskiego, to jest całą ówczesną okupację austriacką. W dniach przewrotu listopadowego w Lublinie, pracuje przy tworzeniu pierwszego Rządu Ludowego Republiki Polskiej, jako dowódca okręgu wojskowego Lublin. Tegóż miesiąca zostaje mianowany

porucznikiem Wojsk Polskich przez gen. Rydzę-Śmigłego. W styczniu 1919 r. przydzielony rozkazem Naczelnego Wodza do Milicji Ludowej, zajmuje stanowisko Komendanta Okręgu radomskiego M. L., by w kwietniu objąć IV baon etapowy.

Przydzielony następnie do białostockiego pułku strzelców (obecnie 79 p.p.) litewsko - białoruskiej dywizji, dowodzi kompanią i batalionem i bierze udział we wszystkich walkach pułku aż do końca 1919 r. W bitwie pod Rzuchowicami został ranny.

W początkach 1920 r. obejmuje wydział plebiscytowy w Sztabie Generalnym, na tym stanowisku pozostaje z krótką, bo dwumiesięczną przerwą, w czasie której również kieruje wywiadem 4 armii. Od lipca 1920 r. udaje się na Górny Śląsk, gdzie pod pseudonimami „Konrada” i „Wawelberga” bierze wybitny udział w drugim i trzecim powstaniu śląskim, jako członek Sztabu Powstańczego, z początku jako Szef Wydziału operacyjnego, a następnie, jako dowódca lotnych oddziałów bojowych, niezwykle chlubnie zapisanych w dziejach trzeciego powstania górnośląskiego.

Odcieple Śląska od Rzeszy Niemiec w początkach maja 1921 r., które pozwoliło na głębokie i wszechstronne opanowanie terenu przez wojska powstańcze, było dziełem Konrada — Puszczynskiego i dowodzonych przez niego oddziałów.

Po zakończeniu powstania wraca do Sztabu Gen., gdzie pracuje do 1927 r., skąd w tym samym roku zostaje powołany na kurs Wyższej Szkoły Wojennej. Po ukończeniu tej szkoły odchodzi na stałe do 65 p.p., gdzie dowodzi baonem, a następnie zostaje Szefem Sztabu 12 D. P.

W lutym 1932 r. obejmuje stanowisko Szefa Sztabu Korpusu Ochrony Pogranicza, pozostaje na nim do końca 1936 r., a następnie dowodzi pułkiem KOP „Sarny” i pułkiem KOP „Snów”. W końcu 1938 r. zostaje ponownie powołany na stanowisko Szefa Sztabu KOP.

To krótkie zestawienie przebiegu służby oraz wysokie odznaczenia, które posiadał (Virtuti Militari V kl., Krzyż Niepodległości z Mieczami, Krzyż Walecznych 4-krotnie, Krzyż Waleczności na Śląskiej Wstędze I-iej kl., Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi i inne), dają zaledwie słabe pojęcie o Jego wszechstronnej i płodnej działalności. Był to umysł głęboki, wykształcony, obdarzony ogromnymi zdolnościami, talentem organizacyjnym, darem przewidywania oraz umiętnością zjednywania sobie kolegów i podwładnych. Pułkownik Puszczynski wyróżniał się rzadką pracowitością i siłą charakteru. Był szczerym demokratą, ideowo związanym z ruchem robotniczym.

Pogrzeb odbył się w poniedziałek na cmentarzu wojskowym w Warszawie.

Polacy gdańscy uczli pamięć Piusa XI

W wielkiej sali Hali Sportowej we Wrzeszczu odbyła się w niedzielę wieczorem z inicjatywy gminy polskiej Związku Polaków w Gdańsku w poważnym i podniosłym nastroju akademii żałobna ku czci zmarłego papieża Piusa XI. Akademii rozpoczęły produkcje muzyczne z udziałem chóru i szeregu solistów. Następnie zaś in-

„Neue Züricher Zeitung” i red. Razzini, korespondent licznych dzienników szwajcarskich. Dziennikarze ci obowiązani są do opuszczenia granic Włoch przed 5-tym marca. Władze włoskie nie podały żadnych przyczyn tego zarządzenia.

spektor szkolny prof. Behrent wygłosił przemówienie poświęcone pamięci Piusa XI-go.

Komisarza generalnego R. P. re prezentował na akademii radca Perkowski. Uroczystość zgromadziła liczną publiczność polską, szczerze wypełniającą salę hali sportowej.

W Gdańsku spokój

GDĄŃSK (PAT.) Zatrzymani w sobotę przez policję gdańską, celem przesłuchania w związku z zajściami studenckimi, trzech studentów polscy zostali na interwencję Komisariatu Generalnego zwolnie-

ni późnym wieczorem. W niedzielę nastąpiło uspokojenie wśród młodzieży studenckiej politechniki gdańskiej. W ciągu dnia nie doszło do żadnych incydentów.

Zgon tow. S. Feifera

Wypadek na kopalni w Kaluszu

Tow. Sawa Feifer dnia 21 b. m. na zmianie rannej w kopalni „Tesp” w Kaluszu, na wysokości komory, zbił żerdzią zwisającą z dachu. Jeden z nich o dużym zasięgu i kilkuset kilogramowej wadze, nagle i niespodziewanie zerwał się od stropu, runął i całym ciężarem przygniótł tow. Feifera, który nie zdołał już uciec i zginął na miejscu. Ten wstrząsający wypadek wywarł przynębiające wrażenie wśród robotników i urzędników „Tesp”. Tragicznie zmarły przeżył lat 41; osierocił żonę i dwoje nieletnich dzieci.

Przez dwadzieścia lat był członkiem CZG, a przez szereg lat członkiem USDP. Brał czynny udział w ruchu robotniczym.

W pogrzebie, który odbył się 23 b. m., wzięli udział przedstawiciele organizacji robotniczych, orkiestra CZG, przedstawiciele kierownictwa kopalni „Tesp”, oraz tłum nie-robotnicy i tutejsi mieszkańcy. Nad mogiłą pożegnał przemówieniem wygłosił, imieniem organizacji robotniczych, tow. dr. Iwaszkiewicz z Doliny.

Cześć pamięci Zmarłego!

Uchwały Rady Naczelnej Polska Partia Socjalistyczna wobec sytuacji politycznej

Dzisiaj podajemy tekst zasadniczych uchwał politycznych Rady Naczelnej Polskiej Partii Socjalistycznej. Uchwały wewnętrzne będą zakomunikowane Komitetom i towarzyszom w drodze organizacyjnej. R.E.D.

I.

Rada Naczelna, witając towarzyszy z b. Polskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej Czechosłowacji w szeregach PPS, wyraża radość z dokonanej zjednoczenia ludu polskiego śląska Zaolzańskiego z Rzeczpospolitą Polską.

Rada Naczelna zatwierdza uchwały połączeniowe Polskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej z PPS, powzięte na Konferencji w dniu 30-ym października 1938 r. w Karwinie w obecności delegatów CKW. PPS, a dla wzmocnienia węzłów współpracy i wspólnoty powzięła uchwały — postanawia kooptować do swego składu przedstawicieli OKR-u PPS, śląska Zaolzańskiego.

II.

Rada Naczelna przyjmuje do wiadomości sprawozdanie organizacyjno-finansowe CKW, i zatwierdza przedstawiony praliminaryj budżetowy na rok 1939-1940

III.

Rada Naczelna uchwała zwołać XXV Kongres Partii w dniach 28 i 29 maja 1939 roku w Łodzi.

Jednocześnie Rada Naczelna udziela CKW, całkowitego pełnomocnictwa w sprawie ułożenia porządku dziennego Kongresu, jego regulaminu oraz wniosków i rezolucji a ponadto w sprawie udzielenia mandatów między poszczególnymi organizacjami partyjnymi.

IV.

Rada Naczelna po wysłuchaniu sprawozdania CKW o sytuacji politycznej i o wynikach dotychczasowej kampanii wyborczej do samorządów stwierdza, że masy pracujące wykazały swoją wierność i przywiązanie do ideałów i dążeń demokracji i Socjalizmu polskiego — wbrew prądom faszystowskim typu „narodowego”, wbrew wszelkim prądom faszystowskim czy totalistycznym. A stało się to wtedy, gdy pod wpływem sukcesów zjednoczonych sił faszystowsko-hitlerowskich w konfliktach z państwami demokratycznymi, oraz pod wpływem ich zwycięstw nad opuszczoną przez rządy i państwa rozbrojoną Hiszpanią republikanów, polski nacjonalizm i reakcja liczyły na pewne i drugocześnie nad Socjalizmem polskim zwycięstwo.

Wybory samorządowe, dokonane niemal nazajutrz po rzekomym „zwycięstwie” OZON-u w wyborach parlamentarnych, zadały klamę t. zw. idei zjednoczenia narodowego w ramach organizacyjnych i ideologicznych „Ozonu” z zachowaniem kapitalistycznych zasad gospodarki, sankcjonujących nierówność i krzywdę społeczną z nieodłącznym bezrobociem i nędzą mas i wykazały istotną wolę mas, oraz ich gotowość do przyjęcia całkowitej odpowiedzialności za dalsze losy Państwa. Dalsze lekceważenie tej woli i dalsze odsuwanie ludu polskiego od wpływu na Państwo, prowadzą nieuchronnie do osłabienia siły wewnętrznej Narodu i to w momencie dla Polski najniebezpieczniejszym. W chwili gdy dojrzewają dziejowe wydarzenia, gdy z winy państw „totalnych” ciągle powstają konflikty mogą przerodzić się w straszliwą wojnę, Polska musi odwołać się do żywych sił ludowych, bo tylko one są w stanie zapewnić jej bezpieczeństwo, całość i niepodległość. Los Polski jest nierozważnie związany z podniesieniem dobrobytu materialnego i kulturalnego mas pracujących i z przywróceniem im pełnej praw politycznych oraz z koniecznością przebudowy społeczno-gospodarczej Polski w myśl potrzeb i interesów warstw najszerzych ludności pracującej.

I dlatego musimy być przywrócić najszerzym warstwom pracującym nie krepowany wpływ i głos decydujący w sprawach państwowych, a w pierwszym rzędzie w Izbach Ustawodawczych — do których od roku 1935 dostęp został im zamknięty. To też ZMIANA DOTYCHCZASOWEJ KRZYWDZĄCEJ ORDYNACJI WYBORCZEJ Z UWZGLĘDNIENIEM ZASAD DEMOKRATYCZNEGO GŁOSOWANIA, Z Gwarantowaniem PRAW DZIWIJEJ NIEZALEŻNOŚCI I CZYSTOŚCI AKTU WYBORCZEGO JEST NAJPIŁNIEJSZĄ KONIECZNOŚCIĄ PAŃSTWOWĄ.

Rada Naczelna stwierdza, że parlament obecny wbrew wyrażonemu orędziu P. Prezydenta o potrzebie zmiany prawa wyborczego, nie przejawia żadnej inicjatywy ku temu. Przeciwnie, wszystko wskazuje na to, że Sejm obecny nadal będzie z tą sprawą przewlekać, a posłowie Ozonowi zapowiadają niedwuznacznie dalsze pogorszenie prawa wyborczego nie tylko do Sejmu, ale też i do samorządu. Jednocześnie Rząd uchyla się od podjęcia własnej w tej sprawie inicjatywy ustawodawczej.

W tym stanie rzeczy, Rada Naczelna wysuwa żądanie natychmiastowej zmiany ordynacji wyborczej do Parlamentu, tak by JESZCZE W TYM ROKU MOGLY SIĘ ODBYĆ WYBORY DO IZB USTAWODAWCZYCH I ŻEBY TYLKO NOWY PARLAMENT DOKONAŁ NAJWAŻNIEJSZEGO ZADANIA KONSTITUCYJNEGO — WYBORU PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ.

Wokół tego zadania winny się skupiać wszystkie czynne i zorganizowane siły demokracji polskiej, reprezentujące masy chłopie, robotnicze i pracownicze. W przekonaniu, że jedynie solidarnie i wspólnie wystąpienia masowe klas pracujących miast i wsi na rzecz demokratycznego prawa głosowania i nowych wyborów dadzą pożądane wyniki, Rada Naczelna wzywa CKW do zorganizowania kampanii politycznej Partii i udziela CKW pełnomocnictw w dziedzinie porozumień międzypartyjnych i w doborze środków propagandowych i taktycznych.

Rada Naczelna stwierdza, że walka o nową ordynację wyborczą i o nowy Sejm ludowy jest ściśle związana z walką z reakcją endecką i totalizmem oraz z przejawami nacjonalizmu i rasizmu w życiu politycznym i gospodarczym, a w pierwszym rzędzie w szkolnictwie i wychowaniu młodzieży. Ofensywa demokracji w skali międzynarodowej a zwłaszcza demokracji będących u władzy państwowej jest niezbędnym warunkiem rozwoju i powodzenia walk z faszyzmem. Dlatego też Rada Naczelna odrzuca tak zwany neutralizm i politykę wygrywania różnic między hitleryzmem i faszyzmem włoskim, a w szczególności plany „dogadania się” w zakresie dążeń do po-

koju i rozbrojenia. Ale nade wszystko Rada Naczelna zwraca pomysł niektórych rządów państw demokratycznych — zwołania konferencji mocarstw, na której miałyby być rozstrzygnięte wszystkie pretensje, zgłoszone przez Włochy i III Rzeszę. Byłoby to przygotowanie „nowego Monachium”, za które państwa słabsze musiałyby zapłacić swoją suwerennością i utratą terytoriów.

Polska musi się przeciwstawić wszelkim próbom regulowania żądań III Rzeszy za cenę tak zwanego „pokoju”.

Rada Naczelna, stojąc niezłomie na stanowisku pokoju prawdziwego i popierając każdy wysiłek Polski w interesie utrzymania pokoju, oświadcza, że MASY PRACUJĄCE ZORGANIZOWANE W POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ I BRATNICH ORGANIZACJACH ZAWODOWYCH, PRZECIWA SIĘ KAŻDEJ PRÓBIE NARUSZENIA PRAW POLSKI DO JEJ CAŁOŚCI I NIEPODLEGŁOŚCI.

ODWRACANIE RZECZYWISTOŚCI

„Kurier Polski” nawiązuje do przemówienia wicemarszałka płk. Wandy, w którym to przemówieniu p. pułk. Wenda twierdził, że doły stronnictwa opozycyjnych rzekomo „coraz bardziej oddalają się rzekomo od swych sztabów i coraz liczniej garną się pod sztandary ideologii O. Z. N.”.

„Kurier Polski” na szeregu przykładów dowodzi, że twierdzenie powyższe nie ma żadnego oparcia w rzeczywistości i pisze:

Tak rzekł Wenda i wiał odraz otuchę, niby balsam kojący, w swoje własne „doły”, a mianowicie w swą własną serca ozonowych postów, szgorzniętych często i przynębiowych tym fatalnym odoobnieniem, które stało się ich codziennym chlebem „w terenie”. Tam wolne społeczeństwo ich unika, a ciekają im i wps się klanają tylko ludzie zalejni.

Innymi, szerszymi „dołami” Ozon narazie nie rozporządza, chociaż naczelnik działu organizacyjnego w sztabie ozonowym, p. poseł Doellinger, nie ustaje w powiększaniu magazynu swoich spisów i „kartotek personalnych”.

„Kurier Polski” zapytuje, skąd to odwracanie rzeczywistości przez sztabowców rządowej partii, skąd to krzywe zwierciadło w rękach ozonowych luminarzy i odpowiada:

Z raportów, nadesłanych z kraju przez ludzi niesmiennych. Tym raportom się ufa, ponieważ odpowiadają one utajonym tajemnicom sztabów ozonowych, oddalają ich od tego dnia dramatycznego, w którym będzie musiało nadejść rozwiązanie.

Ale to oszukiwanie siebie, swoich sztabów i swoich zwolenników, opar-

Egzekutywa Międzynarodówki Górniczej w Krakowie

W dniach 6 i 7 marca b. r. odbędzie się w Krakowie posiedzenie EGZEKUTYWY MIĘDZYNARODÓWKI GÓRNICZEJ.

Nagły zgon tow. Artura Shaw

Jak już donosiliśmy w części na kładu zmarł nagle w 59 roku życia sekretarz Włókienniczej Międzynarodówki Zawodowej tow. Artur Shaw.

Zmarły przez 20 lat reprezentował Międzynarodówkę Włókienniczą w Międzynarodówce Zawodowej. Cieszył się powszechnym szacunkiem i wielką sympatią wśród robotników do tego stopnia, że na międzynarodowym Kongresie włókienniczym, który zbierze się w pierwszych dniach czerwca r. b. w Sztokholmie, zamierzano wystąpić

Zanim nastąpi nowe starcie Gdy zawodzi kierownictwo wojskowe...

Przypomniałem w sobotę ocenę bardzo drastyczną, jaką dał gen. Ludendorff, wódz „totalny” Niemiec cesarskich, ówczesnej dyplomacji niemieckiej. Ta ocena brzmiała w tłumaczeniu dosłownym: „dyplomacja, pozbawiona rozumu”.

Czy jednak tylko zła dyplomacja ponosi odpowiedzialność za klęskę Cesarstwa Niemieckiego w wojnie światowej? Oczywiście, nie tylko ona. Pogląd przeciwny (właśnie pogląd gen. Ludendorffa) jest poglądem naiwnym aż do przesady.

Bo czyżby „totalne” i skoncentrowane pod koniec w jednym niemal rękach kierownictwo wojskowe nie zawiodło? Przytoczę dwa przykłady.

Toczyły się na posiedzeniach poufnych Komisji Głównej „Reichstagu” debaty ożywcze na temat t. zw. nieograniczonej wojny podwodnej; łódzie podwodne floty cesarskiej miały być obciążone obowiązkiem torpedowania każdego okrętu nieprzyjacielskiego lub neutralnego — wojennego, pasażerskiego, handlowego — bez różnicy, by w ten sposób stworzyć „blokadę podwodną” wysp brytyjskich, uniemożliwić dowóz żywych rezerw dla wojsk angielskich, walczących na polach Francji, wygłodzić samą Anglię i zmusić ją do złożenia broni.

Posłowie socjalistyczni, katolicy i demokratyczni wypowiedzieli mnóstwo zastrzeżeń. Zastrzeżenie pierwsze — względy humanitarne; wszak będą ginęły kobiety; będą ginęły dzieci; Naczelne Dowództwo wrzuciło ramionami; „coż to znówu za nowoczesny demoliberalizm?” — powiedziały „wielki admirał” von Tirpitz, gdyby... czytywał onego czasu artykuły naszego p. Hrabyka w „Kurierze Porannym”. Posłowie wskazywali na niebezpieczeństwo nie „humanitarne”, jeno zgola realne: Stany Zjednoczone Ameryki Północnej gotowe przyłączyć się do koalicji zachodniej. Przedstawiciel Naczelnego Dowództwa na Komisji Głównej wrzucił ramionami:

„Moi panowie! dziesięciu żołnierzy amerykańskich nie pozwolimy przywieść do Europy”.

Po czym dodał głosem „nie dopuszczającym sprzeciwu”, jak zaznacza Filip Scheideman: „Za sześć tygodni Anglia będzie błagała o miłosierdzie”.

Dwórn wiedeński próbował wpłynąć bezpośrednio na cesarza Wilhelma II. Cesarz zareagował pblażliwie:

„Dom Habsburgów cierpi od dziesięciu lat na kompleks niższości”. I zaczęła się „nieograniczona wojna podwodna”. Stany Zjednoczone wypowiedziały mocarstwem centralnym wojnę ze swej strony zgodnie z przewidywaniami „laików” dyplomatycznych z parlamentarnej Komisji Głównej. „Fachowcy” z Ministerium Spraw Zagranicznych... byli zaskoczeni:

„Ktoby się mógł spodziewać?”

Spodziewali się na ogół wszyscy... z wyjątkiem „fachowców” dyplomatycznych...

Mineło nie sześć, ale dwanaście tygodni. Obradowała znówu Komisja Główna „Reichstagu”. Kierownik „centrum” katolickiego Erzberger (Ludendorff tak go charakteryzował: „wtrąca się zawsze do nie swoich rzeczy”) zapytał podniecony: „Coż jest z tą kapitulacją Anglii?”

Przedstawiciel Naczelnego Dowództwa wrzucił raz jeszcze ramionami:

„Za sześć miesięcy będzie po wszystkim”.

Przywódca socjalistów, późniejszy pierwszy prezydent Republiki Niemieckiej, Ebert, nie wytrzymał:

„Panie pułkownika! przeciw Panu mówić o sześciu tygodniach...”

Przedstawiciel Naczelnego Dowództwa otworzył oczy szeroko:

„Sześć tygodni! sześć tygodni!.. Może być... Czyżbym tak mówił? No! to była pomyłka! Ale po sześciu miesiącach — zwycięstwo niurwa-”.

Erzberger chwycił się za głowę:

„Panowie popełniście błąd istotny; obliczaliście tempo niszczenia brytyjskiej floty handlowej, biorąc za punkt wyjścia ilość statków z sierpnia r. 1914; uszała Anglia buduje bez przerwy nowe okręty”.

Przedstawiciel Naczelnego Dowództwa zdumiał się:

„W samej rzeczy — nie zastanawialiśmy się nad tym”.

Po czym napisał w raporcie: „Należałoby uniemożliwić posłowi Erzbergerowi szerzenie defetyzmu w kołach parlamentarnych”.

W sierpniu r. 1918 inny już przedstawiciel Naczelnego Dowództwa zakomunikował Komisji Głównej „Reichstagu”:

„Nieograniczona wojna podwodna nie dała spodziewanych rezultatów”.

„Ręce mu się trzęsły” — notuje w swoim dzienniku Filip Scheideman. I dodaje:

„Te słowa swiastowały katastrofę”.

Niech czytelnicy nie myślą, że koloryzuję złośliwie. Oddaję przebieg zdarzeń dokładnie na podstawie ogłoszonych dokumentów i ogłoszonych pamiętników.

Na tym odcinku — na odcinku „nieograniczonej wojny podwodnej”, jako środka niezawodnego dla zwycięskiego zakończenia wielkiego starcia, — niemieckie kierownictwo wojskowe zawiodło. Nie umiało ocenić rzeczywistego układu sił, nie umiało ocenić należycie szans i możliwości przeciwnika.

Przykładem drugim — może jeszcze ciekawszym historycznie — zajmę się w artykule następnym.

M. NIEDZIAŁKOWSKI

Pokwitowanie

NA GŁODNE DZIECI HISZPANII
Młodzież Radomia zł. 14.15
W dniu urodzin R. E. składa I. E. zł. 10.--

Przegląd prasy

ODWRACANIE RZECZYWISTOŚCI

„Kurier Polski” nawiązuje do przemówienia wicemarszałka płk. Wandy, w którym to przemówieniu p. pułk. Wenda twierdził, że doły stronnictwa opozycyjnych rzekomo „coraz bardziej oddalają się rzekomo od swych sztabów i coraz liczniej garną się pod sztandary ideologii O. Z. N.”.

„Kurier Polski” na szeregu przykładów dowodzi, że twierdzenie powyższe nie ma żadnego oparcia w rzeczywistości i pisze:

Tak rzekł Wenda i wiał odraz otuchę, niby balsam kojący, w swoje własne „doły”, a mianowicie w swą własną serca ozonowych postów, szgorzniętych często i przynębiowych tym fatalnym odoobnieniem, które stało się ich codziennym chlebem „w terenie”. Tam wolne społeczeństwo ich unika, a ciekają im i wps się klanają tylko ludzie zalejni.

Innymi, szerszymi „dołami” Ozon narazie nie rozporządza, chociaż naczelnik działu organizacyjnego w sztabie ozonowym, p. poseł Doellinger, nie ustaje w powiększaniu magazynu swoich spisów i „kartotek personalnych”.

„Kurier Polski” zapytuje, skąd to odwracanie rzeczywistości przez sztabowców rządowej partii, skąd to krzywe zwierciadło w rękach ozonowych luminarzy i odpowiada:

Z raportów, nadesłanych z kraju przez ludzi niesmiennych. Tym raportom się ufa, ponieważ odpowiadają one utajonym tajemnicom sztabów ozonowych, oddalają ich od tego dnia dramatycznego, w którym będzie musiało nadejść rozwiązanie.

Ale to oszukiwanie siebie, swoich sztabów i swoich zwolenników, opar-

te na doniesieniach nieuczciwych, jest bronią utrudną i zawodną.

To jest broń zatruta, a źródła jej dostawy są wręcz amoralne.

DLACZEGO I JAK O. Z. N. SIĘ ROZSZERZA?

Podobnym problemem zajmuje się „Warszawski Dziennik Narodowy”. Mianowicie w związku z audycją Polskiego Radia, w której ogłoszono, że O. Z. N. obejmują swą sięcią organizacyjną cały kraj, organ Stronnictwa Narodowego słusznie zauważa:

Fakt obecności OZN na całym obszarze państwa, tłumaczy się bardzo prostą ekologicznością, t. j. mianowicie, że na całym obszarze Rzeczypospolitej, w każdym jej powiecie, są starostowie. Gdyby nie ta drobna okoliczność, „Polskie Radio” smalazłoby się w nieładzie kłopoty, chcąc dowieść słuszności swojej teorii. OZN bowiem jest organizacją, tworzoną i utrzymaną przede wszystkim przez administrację polityczną, jego zaś wpływ elegają tak daleko, jak daleko sięga wpływ tej ostatniej. Tym się tłumaczy geografia „wpływu” OZN, rosnących w miarę posuwania się z zachodu na wschód Polski”.

„CI, KTÓRZY ŻYWIĄ I BRONIĄ

W artykule p. t. „W obronie chłopskiej wolności”, organ Stronnictwa Ludowego „Zielony Sztandar” pisze:

„Dzięki swej głębokiej kulturze chłopci nie dyszą zemstą, choć byli i są krzywdzeni; pozostali ludźmi, choć postępowano z nimi nie po ludzku, nie dali się złamać, ani obcyć, ani swoim, nie poszli na służbę za „pajok”. I ten twardy chłopiecki charakter, oparty na zdrowej i głębokiej kulturze, jest powodem lęku i zacieklých ataków ze strony wszelkiej beskulturności, szulstwa i braku charakteru, mobilizujących się po zakamarkach publicznego życia: w kłakach i mafkach. Chłopi szerokości horyzontów politycznych, ani bezinteresowności w pracy dla państwa nie potrzebują się uczyć od następczących się im korepetytorów ozonowych. Przeżyli oni już najgorsze przejawy szlachetczyzny, przeżyją także jej dzisiejszą recydywę. Fundamentem państwa jest i będzie nie „elita”, lecz ci, którzy „żywią i bronią”.

S-EK

Michalskiemu i Idzikowskiemu sąd Apelacyjny zmniejszył kary

W Sądzie Apelacyjnym w Warszawie zapadł wyrok w rozprawie apelacyjnej o nadużycia skarbowe przeciwko b. zastępcy dyrektora departamentu podatkowego Ministerium Skarbu, Pawłowi Michalskiemu, b. posłowi sanacyjnemu, E. Idzikowskiemu, oraz skazanym w tym procesie współnikom ich przestępstw — Miazdze i Niesiołdzkiemu.

Sąd Apelacyjny po 5-dniowej rozprawie zmniejszył wymierzone w pierwszej instancji kary: Michalskiemu z 8 lat więzienia do 6 lat; Idzikowskiemu z 5 lat do 4 lat; Miazdze z 5 lat do 3 lat.

Warszawa-Praga

Zł. 70.--

Samolotami

AIR FRANCE

Informacje:

Warszawa, Jerozolimskie 33.

tel. 85813, 80860

i wszystkie biura podróży.

Rafinerie przeciw Spółdzielniom O właściwe rozprowadzenie nafty dla wsi

Wobec postępów elektryfikacji, dziś już niemal wyłącznie wies jest konsumentem nafty. Produkta i sprzedaż nafty skoncentrowana jest w kilku rafineriach prywatnych i jednej państwowej (Polmin). W terenie rafinerie prowadzą sprzedaż przez swoich przedstawicieli. Spółdzielnie rolniczo-handlowe, organizacje rolniczo-konsumentów nafty, napróżno usiłują otrzymać przedstawicielstwa na sprzedaż nafty, z reguły spotykają się z odmową.

Znany jest taki wypadek, że ku piec posiadający przedstawicielstwo chciał go się rzec na korzyść miejscowej spółdzielni rolniczo-handlowej. Rafineria stanowa czo się temu przeciwiała, mimo, iż spółdzielnia jest mocna finansowo i sprawnie pracuje. (PAA).

Nie pozwól by głodne i zziębnięte były dzieci bezrobotnych

Pedagogia polityczna Chamberlaina

Nikt nie zarzuci mowom Chamberlaina braku uprzejmości i wyrozumiałości dla państw „osi”. Nawet gdy je ostrzega, to — bez adresu, ogólnikowo. Żadnego to jednak dotąd nie odniosło skutku, a ustepliwość Chamberlaina szła i idzie dotąd tyko na rękę Niemcom i Włochom.

W ostatniej swej mowie, uzasadniającej nową pożyczkę na zbrojenia, Chamberlain przemówił „do sumienia” państw „osi”, w inny sposób. Już kilka razy przed tym premier angielski zwracał uwagę na szaleństwo zbrojeń, które opanowało świat. Ale w ostatniej swej mowie poszedł dalej i oświadczył, że jeżeli obecne zbrojenia będą trwały nadal, to doprowadzą one do bankructwa wszystkich krajów europejskich. Było by zbrodnią — powie dział Chamberlain — pozwolić sytuacji rozwijać się w taki sposób i nie zrobić zdecydowanego wysiłku, by położyć temu kres.

Słowa — jak widać — słuszne i energiczne. Chamberlain zdaje sobie sprawę z katastrofalnych skutków tego obłądanego wyścigu zbrojeń, jaki opanował świat. — Widzi on, że zbrojenia w skali obecnej już przechodzą możliwości finansowe nawet tak bogatego państwa jak Anglia, że wysysają żywotne soki z gospodarstwa narodowego i skazują przyszłe pokolenia na pokutowanie za grzechy ojców.

Ale na tym się kończy samowiedza polityczna Chamberlaina. Dalej nie sięga jego wzrok polityczny. Widzi dobrze sytuację, ale nie widzi z niej wyjścia. Cóż bowiem zaleca Chamberlain dla przeciwwyważenia tej klęski zbrojeniowej, jaki ma być ten zdecydowany wysiłek z jego strony dla ratowania świata z grożącego mu bankructwa?

Nic. Prostu nic. Chamberlain stwierdza, że Anglia nie może powściągnąć swych zbrojeń, dopóki nie stanie układ powszechny o rozbrojeniu. Zgoda. Ale jak dojść do takiego układu? Na to pytanie premier angielski żadnej nie ma odpowiedzi.

Owszem, ma odpowiedź. Ma swoją chamberlainowską metodę pedagogiczną, która już tyle wyrządziła szkody Europie, a jego samego wystawia na pośmiewisko, z którym się zresztą żył jak z własnym cieniem. Oto twierdzi, że trzeba korzystać z każdej okazji i perswadować innym rządcom, jakie szkody wyrządzają zbrojenia i do czego one w końcu prowadzą. Jakdyby Hitler i Mussolini nie wiedzieli co robią i nie „znali się” na zbrojeniach.

Oto właśnie perswadowuje Chamberlain panom z „osi”, że Anglia zbroi się jedynie w celach obronnych i jeżeli inne państwa również w tych celach się zbroją, to całe to rzucające zbrojenie się jest — nieporozumieniem! Czy można bardziej „przekonywająco” prze-

mówić do rozumu i sumienia państw z „osi”?

A jednocześnie Chamberlain dodaje, że nie ma jeszcze atmosfery dostatecznego zaufania, by można było zwołać konferencję szefów państw dla omówienia spraw rozbrojeniowych. Chamberlain czeka tedy na odpowiednią atmosferę zaufania. Jeszcze kilka spotkań monarchijskich i rzymskich, a zaufanie będzie wymarzone...

I to wszystko. To są drogi Chamberlaina do rozbrojenia: najwięcej natężenie zbrojeń i czekanie aż narodzi się atmosfera zaufania wzajemnego między mocarstwami zachodnimi a „osią”.

I nie spokojne czekanie, w nadziei, że potencjał wojenny mocarstw zachodnich weźmie górę nad potencjałem „osi” i Japonii. To byłaby polityka bierna i szkodziła, ale o pewnej wyraznej i konsekwentnej linii. Chamberlainowskiemu wyczekiwaniu na atmosferę zaufania między dwoma konkurującymi ze sobą blokami

mocarstw towarzyszy jednak polityka, wzmacniająca krok za krokiem konkurenta, a tym samym osłabiająca siebie samego. Chamberlain w dziedzinie zbrojeń prowadzi wyraźnie politykę „ideologiczną”, zbrojenia bowiem są wymierzone nie przeciw komu innemu, jak tylko państwu „osi” i ewentualnie Japonii, jako jedynym możliwym w sytuacji obecnej przeciwnikom. Ale w dziedzinie ściśle politycznej, a jak dotąd i gospodarczej, Chamberlain stale pomaga konkurentom, a przez to oddaje im duże usługi także i na polu zbrojeń.

Czy trzeba tłumaczyć, że taka pedagogika, apelująca do rozumu i sumienia państw z „osi”, a jednocześnie podtrzymująca ich politykę zaborczą, zamiast atmosfery zaufania, stwarza atmosferę wojny? Rzeczywistość dzisiejsza jest najlepszym sprawdzianem i najlepiej na to pytanie odpowiedzieć.

(jmb.).

FIS Egzaminem Dojrzałości Narciarstwa Polskiego

Poławiczny sukces Polski w Zakopanem

Uplłynął z górą tydzień od chwili, gdy na pięknie iluminowanym stadionie pod Krokwią przez Międzynarodowej Federacji Narciarskiej, mjr. Oestgaard w serdecznych słowach dziękował narciarstwu polskiemu za wzorową organizację i niezapomniane przeżycia w Zakopanem. Ostatnie jego słowa zmieszają się z hukami wystrzałów armatnich, obwieszczających zakończenie narciarskich mistrzostw świata na rok 1939.

Kasprowy Wierch, Suchy Żleb na Kalatówkach, Gubałówka, skocznia na Krokwi straciły wiele ze swej siły magnetycznej, przyciągającej niewiedziące dotąd tłumy entuzjastów białego sportu.

Zniknęły barwne dekoracje, zdjęto sztandary państw, biorących udział w zawodach. Nie słychać już wytwornego języka Francuzów ani trudnej, bezdźwięcznej mowy Skandynawów. Spospęniał zupełnie „Maraton”, rozbrzmiewający do niedawna miłym dialektem dzielnych Tyrolczyków, a „międzynarodowa Stamera” wygląda znow jak opuszczone, ponure zamczysko.

Zakopane wróciło do normalnego życia i jakby na złość „fisowcom” teraz dopiero przystąpiło się w puszystą szatę śnieżną.

Zarząd Polskiego Związku Narciarskiego zasiadł do bilansowania „strat i zysków” FIS-u, który był niewątpliwie trudnym egzaminem dojrzałości organizacyjnej i sportowej polskiego narciarstwa. Musimy bezstronnie podkreślić, że dzięki starannie opracowane-

mu planowi, przewidującemu wszelkie przykre niespodzianki, dzięki olbrzymiemu nakładowi pracy i kapitału (pomijamy niektóre wydatki nieuzasadnione) egzamin ten w części organizacyjnej zdali gospodarze na piątkę. Nie ulega bowiem wątpliwości, że przygotowanie tras i skoczni w niesłychanie trudnych warunkach atmosferycznych przy kompletnym niemal braku śniegu, sprawne działania komisji technicznych, umiejętne rozwiązanie komunikacji autobusowej i dobrze zorganizowaną obsługę informacyjną należy zapisać po stronie zysków, uzupełnionych pozytywnymi inwestycjami, nadającymi naszej stolicy zimowej wygląd zachodnio-europejski.

I gdyby Polska, jak złośliwie mówiono, ograniczyła się tylko do roli organizatora, przypadłoby nam w udziale same sukcesy.

Złośliwość ta, nie pozbawiona zresztą słuszności, znajduje uzasadnienie w bardzo słabych, często kompromitujących wynikach naszych reprezentantów, którzy tylko raz jeden wykonali wspaniałą postawę w czasie... defilady.

Nie można oczywiście mieć pretensji do zjazdowców, że ustępują klasą doskonałym Austriakom lub Szwajcarom, ale 20-te miejsce Czecha w zjeździe na 35-ciu startujących, czy też 15-te miejsce Schindlera w slalomie na 24-ch sklasyfikowanych, to nawet na nasze skromne wymagania stanowczo za mało, zwłaszcza, że różnice w czasach były mocno żenujące. Gorzej jeszcze wypadł

Wiadomości z całej Polski

TRAGEDIA DZIECKA.

Do Izby Zatrzymań w Poznaniu doprowadzono Genowefę Kliczborską, lat 9, z Chartowa, pozostającą bez opieki i środków utrzymania, gdyż matka jej została osadzona w więzieniu przy ul. Młyńskiej, a ojciec dziewczynki po wyjściu z więzienia popełnił samobójstwo przez powieszenie się, po stwierdzeniu, iż żona jego popełniła zdradę małżeńską.

Los tego dziecka jest rzeczywście największą tragedią i najcięższym oskarżeniem.

SMIERĆ KONDUKTORA POD KOŁAMI POCIĄGU.

W niedzielę, wydarzył się na stacji Kraków — Piaszów straszny wypadek. Konduktor Towarzystwa Wagonów Sypialnych, Michał Holub, chciał wskoczyć do będącego w biegu pociągu, jadącego z Krakowa do Zakopanego. Kiedy za pierwszym razem nie udało mu się wskoczyć, starał się wskoczyć po raz drugi, w tym jednakże momencie stracił równowagę i wpadł pod koła pociągu, które przecięły go na

pół. Wypadek wywarł na licznych świadkach wstrząsające wrażenie. Holub pochodził z Lanckorony.

CHŁOPAK WPAŁ POD POCIĄG

Na dworcu Wileński w Warszawie, przywieziono 13-letniego ucznia, Eugeniusza Czołowskiego, zamieszkałego w Wołominie (Piłsudskiego 93). Chłopak wpadł pod pociąg w nocy w Wołominie. Koła zmiażdżyły mu obie nogi. Czołowskiego przewieziono karetką pogotowia do szpitala.

POŻAR.

Powstał pożar w zagrodzie Anry Napert w wsi Aleksandrów, gmina Wiązowna. Ogień strawił obórę i część domu mieszkalnego. Poza tym spłonęło 12 metrów żyta, przechowywanego na strychu domu. Straty wynoszą ponad 3 tys. zł. Ogień powstał wskutek wadliwej budowy komina.

Od Administracji

Prosimy o odnowienie prenumeraty na m. marzec r. b. Czeki P. K. O. załączamy.

Światły muzyk

Wybitny dyrygent niemiecki, Eryk Kleiber, przebywając po za Rzeszą, podał się do dymisji ze stanowiska dyrektora medialskiej La Scala. Powód dymisji znajdujemy w liście, wystosowanym do faszystowskich władz teatru:

„Dowiedziałem się — pisze Kleiber — że zabroniono Zydów wstępu do teatru, w którym pracuję. Muzyka istnieje dla wszystkich, jak słońce i powietrze. Skoro to źródło pocieszenia, tak niezbędnego w naszej smutnej epoce, odbiera się człowiekowi jedynie dlatego, że on należy do odmiennej rasy, lub wyznaje inną, niż my, religię, nie mogę na to się zgodzić, ani jako chrześcijanin, ani jako artysta”.

POMADKI DO UST SZACHA

Pokwitowania

Komisja Centralna Związków Zawodowych w Polsce kwituje z odbioru następujących kwot wpłaconych na głodne dzieci w Hiszpanii.

Centralny Związek Górników: Oddział 3, Jeleni 4.00 zł., Oddział 4, Janina 31.90, Oddział 38, Wieliczka 1.70, Oddział 8, Jaworzno 3.50, Oddział 46, Harkłowa 8.00, Oddział 52, Kobyłanka 95.25, Oddział Równe 21.02, Oddział 72, Kałusz 23.50, Oddział 77, Stębnik 39.40, Oddział 81, Bolechów 10.00, Oddział 102, Kazimierz 5.50, Oddział 103, Juliusz 42.90, Oddział 110, Reden 14.14, Oddział 146, Maria 18.00, Oddział 148, Piotrków 10.00, Oddział 181, Szopienice 6.90, Oddział 182, Boże — Dary 14.20, Oddział Lipiny 8.10, Oddział 201, Anna 6.20, Oddział 221, Piotrowice 10.90. Razem 375 zł. 11 gr.

Jan Wójcik — Zamość 5.00 zł. Rada Związków Zawodowych Poznań 64.00, TUR Oddział Kałusz — zebrane w czasie zabawy 10.65, Centr. Zw. Rob. Przem. Chemicznego — Lwów 7.50, Centr. Zw. Rob. Przem. Chemicznego Oddz. Antoninek 6.68, Sekc. Pielegn. Zw. Prac. Komunalnych Warszawa 20.00 zł., Pracownicy F-my Melody Pałace 10.00, Uczennice Gimnazjum 7.00, Zebrani na wieczorku A. W. 5.00, Rozentala 2.00, Mieścizław Bobrowski — zebrane z okazji 10-lecia zaślubin Tow. Fr. i Józefy Czechów 5.00 zł. Sklepiarkarz z Grochowa 5.00, Zw. Zaw. Rob. Cukrowni — Józefów koło Błonia 3.00 zł., Zebrane na konferencji Dz. 6.00, Rada Związków Zawodowych w Częstochowie zło tych 75.00.

ZAKŁADY DRUKARSKIE

SPÓŁKI NAKŁAD.-WYD.
ROBOTNIK
Warszawa 1, ul. Warecka 7.
Tel. 2.76-43.

PRZYJMĄ WSZELKIE ROBOTY WCHODZĄCE W ZAKRES DRUKARSTWA. SPECJALNOŚĆ DZIENNIKI I WYDAWNICTWA PERIODYCZNE. WYKONANIE SZYBKIE I TERMINOWE.
NA ZADANIE SKŁADAMY SZCZEGÓLOWE OFERTY.

Od sagi Forsythów do Barbary Ubryk

Hans Fallada stał się w pewnej mierze „sztyndarowym” pisarzem faszystym. Przecież to tytułowi jego książki zawdzięczamy tego „szarego człowieka” do którego „frontem” stają wszelkie atrybuty totalizmu. Przecie to właśnie on nastrojem i tendencją swych książek sprawnie, a bardzo ohydnie wyjada się świat przedhistoryczny, a bardzo pięknym — jak się czytelnik może domyślać — wydawać będzie świat, w którym rządzi swastyka i „führer. Wziął się mianowicie Fallada do zohydzenia wszystkiego, co przedhistoryczne. Było tego już sporo. Ostatnio, pozazdrościwszy Laurów Galsworthy’emu i „tasiemcom” francuskim du Garda „wypuścił” skrzętnie i spieszenie przez tłumaczoną na polski epopeję na którą się składa pięć książek: „Wilk wśród wilków”, „Zabłaka w nocy”, „Zaułki i manowce”, „Czarny jar” i „Wszystko inaczej”.

Na oficjalnej reklamowej „maneszce” wydawnictwa czytamy tak o tym dziele: „Książka Fallady

mówi w dzisiejszych niespokojnych czasach: tak było. Jest ona nauką i napomnieniem, ostrzeżeniem i drogowskazem”. Gdybyśmy się zgodzili na to określenie, to owa „saga rodu Prątwitzów” wywiązała by się z przypisywanej jej roli, jako ostrzeżenia przed... demokracją, chytrze ukrytą w powieści pod płaszczem... inflacji. Owe „tak było” odnoszące się do okresu powojennego, dzięki nastawieniu autora ma ostrze ukryte, skierowane tam, gdzie swego czasu kierowały się ostrza propagandy brunatnych bonzów.

Ze chorąży Pagel — pokłócony z matką i żyjący w romantycznym związku z dziewczyną, która w swej wędrowce po przez nędzę Berlina doszła nawet do bruku ulicznego — gra w karty i z tego żyje, że na grę zastawia w prywatnych lombardach jej sukienki i bieliznę, że dziewczynę wyrzuca gospodyni dosłownie naga, co się dyskontuje w osadzeniu jej przez policję w więzieniu — to wszystko oczywiście... dramat. A

utor miesza do tego dramatu cedułę giełdową i często, ach jak często podaje nam kurs dolara, już nie tylko o danej godzinie, ale niemal i minucie. I to jest treść pierwszej książki. Dwadzieścia cztery godziny, wciągając w to internalne wędrowki młodego neurastenika po pieniądze i spotkanie jego byłych wojskowych dowódców.

A po tym rozpoczyna się „ekspiacja”, nakazana bohaterem przez autora. Zaczyna się właściwa „saga rodu Prątwitzów”, odkładająca na później dzieje zaareztowanej, a po tym pokutującej w składzie śmieci niezamężnej, a ciężarnej, Petry Ledig. Zaczyna się historia dworu, arystokracji wiejskiej, awanturniczych przygód „puczystów”, rodzinnych prześladowań i gospodarskich kłopotów. Córka rodu Prątwitzów za to że kiedyś pokazywała się do kajowno nago nie uważając go za człowieka — płaci — w dwudziestym wieku — poniewierką, jaką przeżywa przez tegoż służącego, porwana i doprowadzona do obłądzenia. „Barbara Ubryk” kłania się na trzy mile. Są jeszcze inne porachunki, są oczywiście szlachetne usiłowania owego, „na puku-

cie” siedzącego chorążego Page-la i jego porucznika Stundmana, pełniącego u Prątwitzów — z nie prawdziwego zdarzenia owej pijanej nocy z pierwszego tomu — rolę plenipotenta i pełniącego ją z pełno dobrze, co — jak praca Szyzfa — paraliżowane jest stale wybrkami neurasstycznej fantazji rotmistrza - dziedzica i cierpienia dusznych rotmistrzowej-dzie-dziczki.

Feudalno demoniczne typy „starszego pana” prącego szpiegostwem i podstępem, łajdactwem i kaniem do wycucia zięcia-rotmistrza z ohydnej lichwiarskiej dzierżawy, to oczywiście też ostrzeżenie Fallady. Ale trzeźwego czytelnika „ostrzegają” raczej te typy, że wszystko, co się kiedy opowiadało o straszliwości „żydowskich lichwiarskich pijawek” błędnie wobec wyczynów handlowo-finansowych „szlachetnie urodzonych”.

Kończy się melodramatycznie. Owszem. Chorąży Wolfgang Pagel wraca do swej Petry i może się odbyć ów ślub obstalowany w urzędzie stanu cywilnego w pierwszej książce na godzinę dwunastą. Prątwitzowie otwierają jakiś sklep, utraciwszy majątek, o-

debrany przez teścia za niedotrzymanie na sekundę terminów płatności czynszu dzierżawnego. Mimowolny zdrajca puczu leży w Czarnym Jarze z przedziurawioną kulą głową, a szlachetny szpiegel, po długich poszukiwaniach odwozi matce, łachman córki, obłąkanej i spowiewanej.

W tych batalionach typów, jakie przedstawił nam Fallada do prawdy zdrowi normalni i sympatyczni są raczej jedynie owi reżymistowskie sprowadzeni do robot w polu z więzienia, i ich kochanki. Ci przynajmniej wiedzą czego chcą i nie chcą nic przeciw jego logice i naturze ludzkiej. Umiąją także nie chcieć wiele prawnego prawa, bo kiedy organizują ucieczkę, to tak, że nie można im zarzucić ani poturbowania dozorczy ani zniszczenia zamknięcia — w ogóle nic, poza zwykłym pędem człowieka do wolności.

I tak przez pięć tomów wlecie się za różnymi ludźmi nieszczęście różnego kalibru, wskazując palcem na swą przyczynę — ową „inflację”, która od czasu do czasu, niby wstydliwym ruchem odsłania łachman i pokazuje, że jest tylko dyskretną, kompozycyj-

nie wyzyskaną dla wzmocnienia, maską demokracji. Wlecie się jeszcze przeczuć, nadzieja że „będzie inaczej” — nadzieja, rzucana przez autora, który swoje „inaczej” przypiął szpileczką uznania do sztandaru ze swastyką.

Trzeba przyznać, że piękny styl, wysoka technika obrazowania psychologicznych przeżyć i pewnego rodzaju artyzm kompozycyjny napięty na koleczki sensoryczności, sprawiają, iż książkę czyta się lekko i z zaciekawieniem. Przyczynia się do tego naprawdę dobry przekład p. Marcellego Tarnowskiego, co w obecnej epoce należy tym mocniej podkreślać.

W sumie ładnie napisana opowieść o brzydkich ludziach i ich ładnych czynach i o brzydkich czynach ładnych ludzi, napisana w brzydkich zamiarach przez ładnie... reklamowanego pisarza — Od Sagę Forsythów do Barbary Ubryk.

Do wyboru. Do koloru!... Pięć tomów, proszę państwa.

JAN DĄBROWSKI.

Stosunki pańszczyźniane w firmie „Bielany” w Warszawie

W „Metalowcu” czytamy: Na Marymoncie, tuż przed Iasem Białym w Warszawie, mieszczą się zakłady przemysłowe „Bielany”.

W tej, zatrudniającej około 800 robotników fabryce, panują stosunki naprawdę pańszczyźniane. Właściciele p. Socha i Więckowski, którzy w bardzo krótkim czasie dorobili się wielkiej fortuny, nie uznają zupełnie ustawodawstwa społecznego, lecz rządzą się według własnej woli.

Praca w „Bielanach” odbywa się w dzień i w nocy, przemysłowcy nie uznają jednak za właściwe honorować godzin nadliczbowych według ustawowych stawek.

Płace są znacznie niższe, aniżeli przewiduje umowa zbiorowa, obowiązująca w przemyśle metalowym w Wielkiej Warszawie. „Oszczędności” pp. Sochy i Więckowskiego posunęły się już tak daleko, że robią wielkie trudności przy wydawaniu robotnikom myłki i biletów kąpielowych. Warunki sanitarne są okropne: pomyalni nie ma, a szatnia może pomieścić najwyżej 200 osób.

Na 800 robotników nie ma ani jednego stałego inżyniera na kierowniczym stanowisku ani nawet mistrzów; funkcje te pełnią przeważnie członkowie rodziny przemysłowców, którzy śledzą jednocześnie, czy aby robotnicy zbyt głośno nie wyrażają swego niezadowolenia z powodu mitych stonunczek, jakie tam zapanowały.

Ażby jakoś te niezwykle stosunki uregulować, robotnicy wy-

brali delegację, której jednak fabrykanci oświadczyli, że żadnych delegacji robotniczych nie uznają — i z miejsca odpowiedzieli redukcjami.

Stosunek przemysłowców do robotników wyraża się nie tylko w obelżywych słowach, ale i w rękoczynach. P. Więckowski uderzył swego młodocianego robotnika Kanabrodzkiego — i po tym wielkim wyczynie zwołał go z pracy.

Tak są traktowani robotnicy w fabrykach, gdzie nie ma organizacji. Niechaj warunki pracy i traktowanie robotników w tej fabryce będą jednym z wielu przykładów dla tych, którzy organizację lekceważą!

Już w przygotowaniu marcowy numer „MŁODZI IDA”

W numerze piszą: Marian Czuchnowski: Moich siedem grzechów głównych, Edward Hryniewicz: Młodzieżowa bezczka grochu, Marcja Brzoza: Gloria victis! Włodzisław Lencik: Sny tunetastycznej młodzieży, J. Jaskiewicz: W głębi Polesia, Jerzy Pytlakowski: „Lambeth walk” kapitalizmu.

W numerze podajemy fragment rewelacyjnej książki p. zesa i założyciela Unu Paneuropejskiej, Ryszarda Coudenhove - Kalcogi p. t. „Człowiek i państwo totalne”.

Poza tym: felietony, recenzje, reportaże, przegląd prasy, dział korespondencyjny, utwory poetyckie i t.p. CAŁOŚĆ 12 STRON. CENA 10 GR.

Już teraz należy przysłać zamówienia. Adres Redakcji i Administracji: Warszawa - Śródmieście, ul. Warecka 7.

BOKS

NOWI MISTRZOWIE BOKSERSCY WARSZAWY

W niedzielę w wypełnionej sali Cyruka warszawskiego odbyły się finały indywidualnych mistrzostw bokserskich okręgu warszawskiego. Tytuły mistrzów w wyniku walk zdobyli:

- w wadze muszej — Rotholc (Gwiaźda),
- w wadze koguciej — Sobkowiak (Syrena),
- w piórkowej — Czortek (Okęcie),
- w lekkiej — Kowalski (ZPL),
- w półśredniej — Kolczyński (Syrena),
- w średniej — Milewski (Polonia),
- w półciężkiej — Doroba 1-szy (Syrena),
- w ciężkiej — Archacki (Czechowice).

Spotkania stały na dość wysokim poziomie, szczególnie interesujące były walki w wadze piórkowej i lekkiej. Czortek natrafił na niespodziewany opór ze strony Małeckiego, który aż do końca trzeciej rundy walczył nieustępliwie o zwycięstwo. Kowalski po dłuższej przerwie spowodowanej chorobą miał za przeciwnika najgroźniejszego swego rywala Woźniakiewicza. Po niezwykle zajętej walce zwyciężył nieznacznie na punkty Kowalski. Warto jeszcze wspomnieć o ładnej walce Różolca z Baskiewiczem. Rotholc wykazał doskonałą formę i wygrał wysoko na punkty.

Decyzje sędziów były na ogół trafne. Pewne wątpliwości wywołuje jedynie orzeczenie w wadze ciężkiej. Obaj zresztą przeciwnicy w tej wadze wykazali kompromitujący poziom.

Wyniki poszczególnych walk: Rotholc pokonał na punkty Baskiewicz (Syrena).

Sobkowiak zwyciężył nieznacznie, chociaż zasłużył Millera (Czechowice).

Czortek odniósł zwycięstwo nad Małeckim (Polonia).

Kowalski wygrał z Woźniakiewiczem (Warszawianka).

Kolczyński wygrał łatwo z Grądkowskim (Czechowice).

Kolczyński zwyciężył łatwo, oszczędzając wyraźnie przeciwnika. Milewski (Polonia) wypunktował Miksa (PZL).

Doroba 1-szy pokonał Łukę (Fort Bema).

Ostatnie spotkanie Archacki - Albert (Gwiaźda) było nieciekawe i na niskim poziomie. Zwycięstwo przyniósł Archacki.

DRUŻYNOWE MISTRZOSTWA POLSKI W BOKSIE

W Poznaniu w meczu bokserskim o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie drużyna Warty pokonała po zwycięgach i na dobrym poziomie prowadzonych walkach Gopłanie w stosunku 12:4.

W drugim meczu w Lwowie HCP wygrał z miejscową Lechią 9:7.

Tabela drużynowych mistrzostw Polski w boksie przedstawia się obecnie następująco:

	pkt.	st.zw.
1) Warta	10	55:25
2) H. C. P.	6	46:34
3) Gopłania	4	33:45
4) Lechia	0	26:54

Do rozegrania zostały jeszcze dwa mecze. Pierwsze miejsce bez względu na wynik ostatniego meczu, zdobyła już Warta.

PIŁKA NOŻNA

ZAKOŃCZENIE OBRAD WALNEGO ZEBRANIA PZPN.

W niedzielę zakończone zostało w Warszawie walne zebranie polskiego Związku Piłki Nożnej.

W dalszym ciągu obrad przyjęto w niedzielę preliminarz budżetowy PZPN. Na r. 1939. Następnie zebrani przeprowadzili szereg zmian terytorialnych w niektórych okręgach. Zmiany poczynione zostały pod kątem usprawnienia administracji okręgów oraz uproszczenia rozgrywek mistrzowskich. Postanowiono przyłączyć miasta Kalisz, Koło, Konin i Turko do poznanskiego O. Z. P. N. Podokręg kielecki wraz z klubem Starachowice wcielony został do okręgu warszawskiego. Miasta Rypin, Lipno, Włocławek i Nieszawa przyłączono do okręgu pomorskiego.

Wniosek Lublina o stworzenie centralnego okręgu piłkarskiego przekazano zarządowi PZPN.

W wyborach uzupełniających do zarządu i poszczególnych wydziałów PZPN. wybrani zostali: wiceprezisi pp. mjr. Kocikiewicz i inż. Przeworski (obaj ponownie), członek zarządu pp. pp. Nikolski, Werner i Mosiński — wszyscy ponownie. Do wydziału gier wybrano panów: Kruga, Zajackowskiego i Pruszkowskiego. Do wydziału spraw sędziowskich weszli pp.: Krukowski i Kunicki. Na delegatów PZPN, do Związku Polskich Związków Sportowych wybrano pp.: p. Rudołfa oraz prof. Wacka za Lwowa.

KOLARSTWO

WALNE ZEBRANIE POLSKIEGO ZWIĄZKU KOLARSKIEGO

W niedzielę odbyło się w Warszawie doroczne Walne Zebranie Polskiego Związku Kolarskiego. Najważniejszym punktem porządku dziennego była sprawa t. zw. niezależnych kolarzy. Ostatecznie uchwalono wniosek zarządu o wprowadzenie kolarzy niezależnych z wszystkimi głosami przeciwko głosom Łodzi. Wniosek ten będzie odesłany do zatwierdzenia do międzynarodowej federacji kolarskiej.

Następnie postanowiono, aby w roku bieżącym mistrzostwo Polski na torze rozgrywane były w trzech seriach, a mistrzostwa szosowe tylko w jednej serii.

Prezesem nowego zarządu po definitywnej rezygnacji p. Gehla, wybrano p. Gołębiowskiego, wiceprezesem administracyjnym został p. Machaj, sportowym — Łopiński, turystycznym — Kobus. Kapitanem torowym wybrano p. Jankowskiego, turystycznym — Strzałkowskiego, a szosowym — Karlego. Na sekretarza wybrano p. Serockiego, a na skarbnika p. Domańskiego.

NARCIARSTWO

WNUK AKADEMICKIM MISTRZEM ŚWIATA W KOMBINACJI NORWESKIEJ

Ostatni dzień (niedziela) w zimowych igrzyskach akademickich w Lillehammer przyniósł Polakom olbrzymie sukcesy. Akademickim mistrzem świata w kombinacji norweskiej został młody narciarz polski Wnuk, a wicemistrzem — również Polak Marian Orlewicz. Dziesiąte miejsce w kombinacji norweskiej zajął trzeci nasz zawodnik Górski.

W konkursie skoków do biegu złozonego zwyciężył Norweg Strandberg, mając skoki 47 i 48 mtr.

W kombinacji norweskiej zwyciężył Wnuk z notą 441,2 pkt., skoki 44,5 i 44,5 mtr., 2) Orlewicz 438,8 pkt., skoki 41 i 41 m.

W otwartym konkursie skoków zwyciężył Norweg Sigurd Solliid z notą 224,8 pkt.

W Trondheim rozegrane zostały finały w turnieju hokeja lodowego o akademickie mistrzostwo świata. Tytuł mistrza zdobyła Czechosłowacja, bijąc w finale Węgry 1:0.

Kądk radiowy

PIĘKNO SZTUKI ANTYCZNEJ

Cykl audycji radiowych p. t. „Przechadzki ateńskie” prowadzony przez znakomitego znawcę kultury antycznej prof. Władysława Witwickiego wzbudził bardzo żywe zainteresowanie.

Trzeba zaznaczyć, że cykl ten no si wszelkie cechy eksperymentu, który w razie udania może zapoczątkować zupełnie nowy typ audycji radiowych.

Drugim eksperymentem było użycie nie po raz pierwszy literatury pomocniczej, jako uzupełnienia audycji radiowej na temat wrażeń z cyklu wzrokowych, Polskie Radio wydało mianowicie specjalną broszurę, zawierającą bogaty materiał ilustracyjny i historyczny, który może być dużą pomocą przy słuchaniu pogadank prof. Witwickiego. Broszura ta cieszy się dużym powodzeniem, że wyczerpany został już drugi nakład.

Pełny obraz osiągnięć nowego typu audycji dadzą nam wyniki ankiety, rozpisanej przez Biuro Studiów Polskiego Radia.

We wtorek dnia 28 lutego o godzinie 22.00 odbędzie się kolejna pogadanka cyklu „Przechadzki ateńskie” p. t. „Powrót z Akropolu”.

Radio warszawskie

WTOKEK, 28 lntego.

WARSZAWA I. 6.30 Pieśń. 6.35 Gimnastyka. 6.50 Muz. (pięty). 7.00 Dziennik. 7.15 Muz. (pięty). 8.00 Aud. dla szkół. 11.00 „I powietrze coś waży” — pog. 11.15 Głazunow: Cztery pory roku. 12.00 Hejnał. 12.03 Aud. poud. 15.00 „Wszędzie jest życie — i na pustyni” — pog. 15.15 Skrzynka cjołna. 15.30 Muzyka obiadowa z Wilna. 16.00 Dziennik i Wład. gospod. 16.30 Pieśni z Doliny św. Krzyża (Missisipi). 16.55 „Od Jordana do Libanu”. 17.10 Kwadrans dawnej muzyki w wyk. Jana Rakowskiego (viola d'emore). 17.25 „Wielmoż, fechtla i polska bawelna” — pog. 17.35 „Z pieśnią po kraju”. 18.00 Aud. dla wsi. 18.30 Audycja dla robotników. 19.00 Koncert muzyki polskiej. 20.35 Aud. inform. 21.00 Koncert Dawnej Muzyki. 22.00 „Przechadzki ateńskie”: „Powrót z Akropolu”. 22.25 Recital fort. 22.55 Przegląd prasy i dziennik. 23.05 Wład. z Polski w jęz. niem.

WARSZAWA II. 14.00 Kwartet szrammowski. 15.00 Śpiew i gitara. (Pięty). 15.50 Muzyka kameralna Mozarta (pięty). 16.40 Wład. sportowe i Parę inform. 16.50 Kądk solistów. 17.10 Dorobek plastyczny dwóch środowisk artystycznych. 17.25 Życie kulturalne stolicy. 17.35 Program. 17.40 Muz. lekka i tan. (pięty). 21.05 Muz. (pięty). 21.10 Audycja eksperymentalna: „U poetów”. 21.40 Muz. lekka i tan. (pięty). 22.20 Scherza i kaprysy symfoniczne (pięty). 23.15 Koncert muzyki starowłoskiej. Wyk. Anieli Szlemieńska — sopran i Mieczysław Szaleski — altówka.

SRODA 1 marca

WARSZAWA I. 6.30 Pieśń. 6.35 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (pięty). 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Muzyka z płyt. 8.00 Audycja dla szkół. 11.00 Audycja dla szkół. 11.15 Koncert z udziałem Janusza Pławskiego — tenora (pięty). 12.00 Hejnał. 12.03 Audycja południowa. 15.00 Audycja dla młodzieży: „Nasz koncert”. 15.30 Muzyka obiadowa. 16.00 Dziennik i Wład. gospodarcze. 16.20 Dom i szkoła. 16.30 „Dzieci spokojne i małomówne” (z Poznania). 16.35 Włoskie pieśni ludowe. 17.00 Na Morzu Śródziemnym — odczyt. 17.15 Koncert solistów. Maria Bielicka — sopran i Mieczysław Szaleski — altówka. 18.00 Audycja dla wsi. 18.30 „Nasz język”. 18.40 „Dyskultymy”. „Czy szkoła zabiera dziecko rodzinie?”. 19.00 Koncert rozrywkowy (z Katowic). 20.35 Audycja inform. 21.00 „Opowiadanie o Chopinie”. 21.40 „Podkościółek” — słuchowisko Bożeny Czyżykowskiej (z Poznania). 22.00 Najpiękniejsze kwartety i dwentety klasycznych wiedeńskich. 22.55 Przegląd prasy i Dziennik. 23.05 Wład. z Polski w języku angielskim.

WARSZAWA II. 14.00 Sekstet Ka

zimirza Elaszke. 15.00 Władani melodii z capomaniach filmów (pięty). 16.10 Koncert Dawnej Muzyki. 16.40 Wład. sportowe i Parę informacji. 16.50 Kądk solistów: Gra na fortepianie Arkadiusz Bukin. 17.10 Pog. aktualna i społeczna. 17.25 Życie kulturalne stolicy. 17.35 Program na jutro. 17.40 Muzyka lekka i taneczna. 21.05 Muzyka lekka i taneczna — (pięty). 22.00 „O samotności” — Essay Montaigne'a. 22.20 Koncert solistów. Józef Naruszewicz — bas, Henryk Bartnikowski — flet. 22.55 Muzyka angielska (pięty).

Tabela wygranych 4 dnia ciągnięcia 44 Loterii Klasowej

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE.

100.000 zł. na nr.: 10995.
 25.000 zł. na nr.: 25467.
 15.000 zł. na nr.: 153407.
 10.000 zł. na nr.: 127493.
 5.000 zł. na nr.: 87648.
 2.000 zł. na nr.: 81608.
 1.000 zł. na nr.: 131328.
 500 zł. na nr.: 5905 8924 270487
 32099 75461 78270 85647 91986
 112457 151937 156149 163234.
 250 zł. na nr.: 2786 3534 31681
 34515 74502 76269 86318 91141
 96549 104745 105644 107783 121873
 138148 151188 152796 153620.

PO 125 ZŁ.

39 205 953 1473 504 935 94 3136
 586 672 4143 356 445 5635 748 6097
 919 7276 735 9925 8071 134 464
 567 9584 933 10231 649 11064 637
 12795 13200 89 14425 574 15386 942
 16133 615 17995 18162 315 19361
 20067 123 241 21462 616 881 22340
 959 23865 907 24024 25045 82 663
 26133 715 88 911 27121 464 28585
 29023 802 31457 656 838 90 889
 920 68 32314 652 735 953 61 33183
 543 6036 38447 524 39182 379 740
 992 41964 42056 249 43189 98 284
 686 44152 45416 632 789 850 46053
 328 781 47034 628 843 49071 259
 50031 477 757 51041 102 93 220
 682 52096 54238 55063 875 619 56787
 57702 58867 59494 60153 61111 339
 827 89 62279 506 645 719 590 63055
 141 764 861 84364 508 65115 254
 60999 801 853 67132 459 564 68537
 69715 70148 241 644 726 984 71632
 761 912 38 72018 325 914 73217 894
 912 74034 802 983

75373 443 730 937 76081 93 78573 912
 79019 80043 209 987 81784 82710 83626
 84259 393 900 85623 868 86578 87287 369
 509 606 814 941 88260 742 89006 467 673
 913 85 962 91272 624 763 92090 647 94704
 95025 143 85 217 443 514 789 96367 997
 97642 98222 599 883 99423 547 836
 100507 862 101553 615 103078 118 922
 104342 521 667 105222 85 877 106989
 107123 721 847 909 108044 469 609 53
 916 109230 657 725 876 112815 981
 113342 78 114405 605 115418 116237 406
 117509 741 931 118156 579 818 119790
 120279 689 121424 37 557 923 36 122013
 123085 233 814 939 124174 125139 311
 737 126169 531 127489 128086 281 816
 541 661 798 129190 713 130211 15 433
 131163 433 63 916 132076 369 490 133093
 136712 965 137189 303 11 32 91 785 900
 142096 375 404 727 144706 832 145114
 150 751 146047 47192 924 148520 149679
 760 877 150153 77 413 44 519 750
 151581 152163 936 47 154582 155460
 156282 497 783 816 157376 555 158123
 404 159312 751 84 160705 161269 162734
 941 163031 211 47 73 164275 921 25 29

III ciągnięcie

PO 125 ZŁ.

1186 754 3634 4945 5381 6566
 7041 534 8250 475 579 10180 12107
 361 14406 15893 16028 17049 408
 890 20439 697 21325 22070 23511
 24579 25525 27846 28042 29407
 31677 811 82362 586 35483 873
 34492 706 35937 36220 616 39473
 4155 41533 42262 43203 340 718 45949
 46475 693 47205 343 811 49099 211
 50049 51909 53768 54330 55732
 58101 60046 56 66066 315 579 997
 70234 71952 72950 74673
 76803 77495 531 817 989 78572 722
 79071 80222 81599 83590 84048 86825
 971 82488 88226 412 90017 648 995 91117
 95 92410 70 94224 95823 97676 98225
 99449 102206 103103 104701 813 108834
 110444 45 111185 112295 113275 114112
 178 118082 681 121407 875 124926 129052
 130913 131775 134230 135246 137279 307
 139087 141969 146329 745 148528 688

IV ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE.

25.000 zł. na nr.: 104057.
 20.000 zł. na nr.: 54671.
 10.000 zł. na nr.: 15588 98977
 103524.

5.000 zł. na nr.: 11768 117656
 123571 124625 130131 140781.
 2.000 zł. na nr.: 23132 25932
 103560 134038 135957 147583.
 1.000 zł. na nr.: 6281 56564 62259
 73370 85122 85856 88418 89577
 137272 162558.
 500 zł. na nr. 7040 18554 50132
 56826 125729 134815.

250 zł. na nr.:

6433 7364 9083 9700
 20935 38647 44009 44441 59438
 65553 87733 91225 99114 106347
 109833 109839 111238 114794 115145
 115168 118140 121776 127196 127312
 135173 148985 156934 157889 161779

PO ZŁ. 62.50

296 457 725 28 1274 981 2203 3143
 897 903 4254 597 5631 46 6102 29
 653 778 8376 9069 657 713 987 10101
 190 11657 12131 687 907 13048 270
 580 791 834 14891 15414 564 16146
 472 521 173 17577 954 19562 21020
 272 22025 144 607 764 901 45 23058
 174 464 783 24249 306 577 675
 25508 760 870 26085 112 40 654
 58 27835 626 787 28089 381 437 61
 949 29252 646 30091 366 430 42 565
 749 31127 32301 422 536 33207 334
 401 59 681 765 960 34150 813 575
 85 646 727 948 35133 8338 36602
 44 907 37061 15 145 201 44 308 644
 833 80 38130 40482 41425 95 718
 42287 316 404 575 751 942 43471
 959 44036 45050 502 794 987 65
 46119 38 350 522 785 956 47016 651
 48146 201 853 63 908 49504 69 715 813

PO ZŁ. 125 ZŁ.

1434 737 2725 952 4680 5643 786
 6281 7144 808 8420 10960 11289 464
 14866 857 16859 17178 19344 21863
 22293 862 24138 347 973 28939
 28779 946 29361 31410 32625 773
 34267 303 35283 471 28 37183 38418
 41240 43544 985 44565 45540 47763
 48482 662 804 51061 62907 55551

Rabunek przed dworcem

Wczoraj rano zgłosił się do policji Tadeusz Kolasiński, lat 32, (Krak. Przedm. 70), agent handlowy Rolniczej Spółki Mięskiej i zameldował o napadzie rabunkowym, dokonanym na niego w nocy.

Kolasiński idąc ul. Kijowską do Dworca Wschodniego ok. godz.

12-ej z minutami w nocy został zaczepiony przez 2-ch mężczyzn, z których jeden ogłosił go uderzeniem w głowę tępym narzędziem. Obaj napastnicy rzucili się następnie na Kolasińskiego i zrabowali mu teczkę, w której było 4 tys. zł. i 10 tys. zł., które miał w kieszeniach.

Zakład Ortopedyczny J. ZAWODNIKA

WARSZAWA, LESZNO 25, TEL. 11-96-14. ROK ZAŁOŻENIA 1910.
Wykonują: aparaty lecznicze (systemu Hessinga), ręce i nogi, gorsety prostujące, bandaże ruptyrowe, pasy brzuszne i t. p. Specjalny oddział obuwia ortopedycznego.

Dla robotników, pracowników, czł. ubezp. społecz. — znaczne ulgi.

Dział LEKARSKI

Dr. GISER LECZNICA PRYMATNA
SPEC. CHOR. PŁCOWE
WENERYCZNE
Chmielna 47
prywatnie przyjmuje
Złota 9, m. 18 w godz. 9—10; 17—18

Dr. KRAJEWSKI WENERYCZNE PŁCOWE
PĘCHERZA
Chmielna 56 do 9
przyjm w swojej
prywat. lecznicy

Lecznica REUMATYKÓW i ARTRETYKÓW
wylącznie dla Wierzbowa 11
czynna od 10—1—4—7

WENER. LECZNICA „Dworcowa” prywatna
płcowa Chmielna 49
Mężczyzn przyjmuje lekarz 8 r. — 9 v.
Kobiety przyjmuje lekarka 9 r. 9.

Wierni w walce i pracy

W ub. piątek odbyło się zgrupowanie publiczne na Rakowcu z udziałem niepublicznie zwołanej Komisji Robotników. Kazimierza Rusinka z Gdyni. Na zgrupowanie przybyło ponad 300 ludzi. Sala WSM. na Rakowcu była dosłownie nabita. A trzeba pamiętać, że Rakowiec jest małym osiedlem. Cały Rakowiec stanowił jeden obwód wyborczy. Z 1.500 uprawionych i 900 głosujących. Na PPS. głosowało 600 osób.

Na zgrupowanie PPS. przybyło

więc ponad 50 proc. wszystkich sympatyków naszej Partii w tej dzielnicy zamieszkałych. Jest to sprawdzian, jak głęboko zawiązane zostały nici między ludnością Rakowca a dzielnicą PPS. Szczególnie życzliwie dzielnicę PPS. powitała robotników rolnych „Agrilu”, którzy po raz pierwszy masowo (bodaj wszyscy) przybyli na nasze zgrupowanie.

Kronika organizacyjna

WARSZAWSKI WYDZIAŁ KOBIECY PPS. Posiedzenie Wydziału z delegatkami dzielnic odbędzie się dziś o godz. 19-ej w lokalu W. O. K. R-u Długa 21 I p.

t. j. dziś o godz. 20-ej w lokalu pod adresem — Stare Miasto 12, tow. dr. Alfred Krygier wygłosi referat p. t. „Stan ruchu socjal. w chwili obecnej”. Wstęp dla członków Sekcji i sympatyków.

DZIELNICA „SRÓDMIEŚCIE”. Plenarne posiedzenie Komitetu odbędzie się w piątek dn. 3.III, o godz. 8-ej wiecz.

T. U. R.
Oddział Warszawski T. U. R. organizuje w bieżącym tygodniu następujące odczyty:

DZIELNICA MARYMONT, ul. Marii - Kazimierzy 15: w środę dn. 1 marca b. r. o godz. 7 wiecz. odbędzie się zebranie z referatem tow. T. Hartleba n. t. „Ruchy Społeczne w Hiszpanii w XIX i XX w.”

Wtorek, 28 lutego
Związek Kelnarów i Kuchmistrzów (Śliska 9) godz. 19-ta n. t. „Ostatnie wydawnictwa socjalistyczne”. Ref. tow. Mieczysław Bukl.

WARSZAWSKI WYDZIAŁ MŁODZIEŻY. Dziś o godz. 7 wiecz. odbędzie się plenarne posiedzenie Warsz. Okręgu Wyzd. Młodzieży P. P. S., w lokalu O. K. R. P. P. S. ul. Długa 21.

Środa, 1 marca
Dzielnica Targówek (Święciańska 5) godz. 19-ta. Wykład dla młodzieży o prowadzeniu biblioteki i świetlicy.

Obecność wszystkich przewodniczących kół konieczna.

Przypominamy, że wykłady Szkoły Socjalistycznej odbywają się w poniedziałki i środy od godz. 18-ej, a Studium Społecznego we wtorki od godz. 19-ej w lokalu przy Al. 3-go Maja 2.

SEKCJA PRACOWNIKÓW UMYŚLOWYCH P. P. S. Dnia 28 b. m.

Ogłoszenia drobne

KUPNO-SPRZEDAŻ

„BIAŁY TYDZIEŃ”
Nadzwyczajna okazja kupa płócien, ręczników, obrusów, serwet, podpięk. kopert, poszewek. Skład Szczecińska, BRACKA 18. 1094

MEBLE

AAA OTOMANY, TAPCZANY, kozetki. Warunki najdogodniejsze, Wolska 88.

MEBLE „CIEŻKOWSKI” Chłoda 16, pierwsze piętro, telefon 289-96 poleca duży wybór nowoczesnych mebli, sztuki pojezyńcze. Warunki dogodne. 940

NAUKA I WYCHOWANIE

TANCOW ZA 2.50
na karnawał w ciągu 8-miu lekcji wyucza szkoła Mariańska 9. Telefon 658-47. 982

RADIO

RADIOODBIORNIKI rewelacyjne najnowszych modeli na 1939 od 10 zł. miesięcznie. 3-lampowy wydajny odbiornik 145.— zł. Wspaniała pięciolampowa pełnowartościowa superheterodyna 7-obwodowa, zaopatrzona w najnowsze zdobycze techniki, minimalnie zużywająca prąd. Cena 278 zł. Pierwsza rata płatna po 6 tygodniach. Długoterminowa gwarancja. Fachowa obsługa. Dostarczamy do mieszkań na wezwanie telefoniczne. (Telef. 3.35-93) Autoryzowana sprzedaż „Radio Korona”, Jasna 18 „Radio Popular”. 1058

ROWERY

ROWERY, Patefony, Platery, Wyżymaczki CZTERDZIESI RAT. Obsługa solidna. Henryk Zalewski, Ordynacka 14.

ROWERY, ramy, nowości dla cyklistów. Rybowski. Leszno 26. Tel. 11-95-54.

RÓŻNE

DARMO upiększa codziennie jedną panią znany gabinet kosmetyczny Śliska 44—9. Informacje 6-27-13. 728

TAPCZANY otomany, kozetki 10 zł. miesięcznie. Tamka 26. 998

UBIORY

Naitańsze źródło ubrań.
Od 35 zł. Z ucytacji garnitury, jestonki, pelta, spodnie. Odpowiedzialnym kredyt. Nowolipie 21 12. 707

Z LICYTACJI od 35 złotych, garnitury, palta męskie i damskie. Od 100 zł. futra. Nowy Świat 59 51. 1058

CO GRAJĄ W TEATRACH I KINACH STOLICY

Teatr „Małe Qui Pro Quo”
POD PARASOLEM!
Rewia w 18 wybuchach
wykonawcy:
CHOR DANA
S. GORSKA A. BOGUCKI
H. GROSSOWNA T. OLSZA
F. KAMINSKA WS. ORLOW
I. KOZLOWSKA B. WASIEL
Dwa przedstawienia punktualnie o 7.30 i o 10-ej.

KINOSFINKS Senatorska 29 p. 4, 5, 8, 10
Nasze stałe ceny: 75 gr. 1 zł.
Pierwszy długometrażowy, kolorowy film rysunkowy
KRÓLEWNA SNIEŻKA

MAJESTIC p. 5, 7, 9, 15
w niedziele i święta od 12 poranki
SACHA GUITRY
w najnowszym i najlepszym filmie
POLA ELIZABETSKIE
Balk. 75 gr. Parter 1 zł.

ADRIA NASZE STAŁE CENY
55 gr. balkon 1 zł. part.
Wierzbowa 7. P. 4-6-3-10
DANIELLE DARR'EUX
w fascynującej liście w powieści
V. CKI BAUM
„POWRÓT O ŚWIECIE”

ATLANTIC Chmielna 33 P. 5, 7, 9, 15
Na ogólne żądanie
wznowiliśmy z dniem
dzisiejszym
WIEZIENIE BEZ KRAT
Wszystkie miejsca

COLOSSEUM Pocz. 5, 7, 9, 15 Wniedz. o godz. 12
FLYNN!
PATROL BOHATERÓW

HOLLYWOOD
pocz. w DNI pow. 5—ost. 9.15
w Niedzielę i św. 2.30 ost 9.15
Film wielkich kreacji aktorskich
PODEJRZENIE
w rol. g. Gail Patrick Warren William
Na scenie: R E W J A
KOLCE NA PARASOLCE

MIĘJSKI pocz. 6, 8, 10, w święta 4, 6, 8, 10
ZAMKNIĘTY ŚWIAT
Louis Hayward
Sal'y Eilers
Anne Schirley

FAMA PRZEJAZD 9 Pocz. 4, ost. 10
Dozw. od 7 lat
LUDZKIE SERCA
w rol. głównej
Wallace Berry, Mickey Rooney
Nasze stałe ceny 75, 85 gr. 1 zł

KINO . TEATR KOMETA Chłoda 49
CZTERY CÓRKI
NA SCENIE REWIA.

Studio N.-Świat 23 25 Chmielna 7
OSTATNIE DNI.
Słowik ekranu i sceny
ERNA SACK
w filmie
„NANON”
Pocz. seans. 5, 7, 9, 15.

Czytajcie pismo socjalistyczne

Mógł napisać choćby nie mógł śpiewać

Sąd Okręgowy w Warszawie rozpatrywał skargę przeciw śpiewakowi używającemu pseudonimu Paweł Prokopieni. Ze skargą o nie dotrzymanie kontraktu i narażanie na poważne straty, wystąpił zarząd „Jaszczurówki” w Zakopanem. Prokopieni zobowiązał się do występu w „Jaszczurówce” wzięt zaliczkę, w wyznaczonym

dnia jednak nie zjawił się, narażając instytucję na trudności i straty.
Śpiewak tłumaczył się chorobą krtani. Sąd uznał, że „niedomagania gardłowe nie pozbawiły śpiewaka pamięci i możliwości korespondencji” i zasądził od Prokopieni zwrót zadatku oraz odszkodowanie, łącznie 550 złotych.

Okradzeni pracodawcy oplakują swą nieostrożność

Idel Goldberg (Freta 19) przyjął przed paroma tygodniami pracownicę domową, młodą dziewczynę.

Dziewczyna wykonywała obowiązki, należące do niej, poprawnie.

Pewnego dnia nowoprzyjęta pracownica opuściła dom Goldberga, wynosząc ze sobą skradzione u gospodarza 150 zł. Goldberg zameldował o kradzieży policji. Miał jednak wielki kłopot z tym meldunkiem, gdyż nie znał ani miejsca zamieszkania, ani nazwiska dziewczyny.

Jak twierdzi, nie zastanawiał się nad tym, gdyż przyjął dziewczynę do pracy „na próbę”. Komisarz P. P. prowadzi śledztwo i jest już na tropie dziewczyny.

Nieuczciwa pracownica domowa

Również Eleonora Michalska (Nowomiejska 26) zameldowała w komisariacie, iż jej pracownica do mowa Marianna Pieszta skradła 300 zł. i zbiegła w niewiadomym kierunku.

TEATRY

TEATR ATENEUM. Dziś sztuka Jerzego Szaniawskiego „Dziewczyna z lasu”.

wielka rewia karnawałowa p. t. „Kochajmy zwierzęta”.

TEATR WIELKI
Dziś
Dziewczę z Holandii
z B. KOSTRZEWSKĄ w roli gł.

TEATR WIELKA REWIA. Tylko do niedzieli wyłącznie rewia „Szukamy gwiazdy”.

TEATR POLSKI. Dziś komedia L. H. Morstina „Obrona Kantypy”.

TEATR MALICKIEJ — „Madame Bovary” z Malicką. W próbach „Zakochana” G. de Porto Riche z Malicką i Benda.

TEATR LETNI: 8 w. pkt. dziś komedia Sardou „Madame Sans Gêne” w reżyserii Niewiarowicza

TEATR KAMERALNY daje ostatnie dni komedii Lausa „Dom wariatów”.

TEATR NOWY: 8 w. pkt. Dziś komedia Niewiarowicza „Kochanek to ja”.

TEATR „3.15” wznawia „Krysię Leśniczanek” z Lucyną Szczepańską. INSTYTUT REDUTY (Kopernika 36-40): Coż ciennie „Uciekła mi przepióreczka” Żeromskiego.

TEATR NARODOWY: 8 w. pkt. Dziś amerykańska sztuka „Nasze miasto” Wildera w reżyserii Leona Schillera.

TEATR BUFFO: (Mokotowska 73) osiągnął wielkie powodzenie nową premierą lekkiej komedii p. t. „Nech przyjdzie pierwszego”.

TEATR MAŁY: Dziś komedia Antoniego Cwojdzńskiego „Temperamenty”

TEATR CRICOT Królewska 13. Codziennie „Mąż i żona” — Aleksandra Fredry, komedia w 3 aktach między aktami Adama Polewki.

TEATR „MAŁE QUI PRO QUO” gra dziś sensacyjną rewii p. t. „Pod parasolem”, w której na czele zespołu występuje Chór Dana.

STOLECZNY TEATR POWSZECHNY. Dziś o godz. 19-ej „Sprawa Moniki” przy ul. Podskarbińskiej 6, a o godz. 20 „Głupi Jakób” przy Suzina 4.

TEATR WARSZAWSKI — dziś

ROSYJSKIE STUDIO DRAMATYCZNE (N. Świat 19). W czwartki, piątki, soboty i niedziele sztuka Surguczewa — „Most”. Pocz. o godz. 8.15.

KINA

ADRIA (Wierzbowa 9): „Powrót o świcie”.

NOVA TOMBOLA: (Marszałkowska 34): „Postrach Mongoli” i „Zaczęło się w podługu”.

ATLANTIC: „Purytani”.

MAJESTIC: „Pała Elizejska”.

ANTINEA (Zelazna): „Rycerze stepu” i „Niedorajda”.

PETIT TRIANON (Śliska 8): „Gdy kwitną bzy” oraz „Perły i serce”.

AMOR: „Ten, którego ukochałam” i „Lekarz pięknych kobiet”.

PALLADIUM: „Zaza”.

ACRON: „Czar cyganerii”.

PAN: „Zwycięcy żywiołu”.

AMOR: „Księżę i żebrak”.

POPULARNY (Zamoyskiego 20): „Wizos”.

BAITYK: „Trzech przyjaciół”.

PROMIEN (Dzielnia 1): „Pepe le Moko” i „Droga do Rio”.

BIS (Elektralna 21): „Halka” i „Szaleńcy”.

PRAGA (Targowa 71): „Chicago” i rewia.

COLOSSEUM: „Patrol bohaterów”.

PRASKIE OKO (Zygmuntow. 10): „Wieżenie bez krat” i „Zew pustyńni”.

CZARY (Chłoda 29): „Gehenna”.

RAJ (Czernałkowska 191): „Śpij zaniek” i „Postrach opery”.

EDEN (Marszałkowska 81a): „Magiczny klucz” i „Bolek i Lolek”.

REX: „Niewinnie się zaczęło”.

ELITE (Marszałkowska 81a): „Przygody Robin Hooda” i „Studencie kawały”.

RIALTO: „Pani i cowboy” z Gary Cooper.

ERA: „Zdobycy Maroka”.

ROMA (Nowogrodzka 49): „Miasto chłopów”.

EUROPA: „Hotel du Nord”.

ROXY (Wolska 14): „Za zasłoną”.

FAMA (Przejazd 9): „Ludzkie serca”.

STYLLOWY: „Skradzione życie”.

FILHARMONIA (Jasna 5): Jastrzab

SOKOL (Marszałkowska 69): „Indyjski grobowiec”.

FLORIDA (Zelazna 61): „Rakietą na Marsa” i „Kapitan Taylor”.

SORRENTO (Krypska 34): „Barbara Radziwiłłówna” i „Zwycięzcy rywali”.

FORUM (Nowiniarska 14): „Bitwa na Broadwayu” i „Zdradzona”.

STUDIO: „Nanon” z Erną Sack.

HOLLYWOOD (Hoza 29): „Podejrzenie” i rewia.

SWIATOWID: „Konflikt”.

HELIOS (Wolska 8): „Granica”.

SFINKS (Senatorska 29): „Królowna śnieżka”.

ITALIA (Wolska 32): „Złotowłosa”.

SYRENA (Inżynierska 4): „Rakietą na Marsa” i mecz Louis-Schmeling

IMPERIAL: „Kibic” z Fernandem.

SWIAT (Zoliborz): „Perły — Korony” i „Prawda o miłości”.

JURATA (Kr. Przedm. 66): „Królowa przedmieścia” i dod.

SWIT (N.-Świat 19): „Dzieje grzechu”.

KOMETA (Chłoda 49): „Cztery córki” i rewia.

TON (Puławska 39): „Drum — Indie mówią”.

MASKA (Leszno 70): „Paweł i Gawel” i rewia.

UCIECHA (Złota 72): „Serce matki”.

MARS (Zoliborz): „Radość życia”.

UNIA (Dziła 9): „Zbiłdziłam” i rewia.

MEWA (Hoza): „Żebak w purpurze” i „Włosna zakochanych”.

VICTORIA: „Chwile pokusy”.

MUCHA (Długa 10): „Indyjski grobowiec”.

MIĘJSKIE (Hipocyczna 8): „Zamknięty świat”.